

Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXV

Records of interesting and new plants in the South Bohemian flora XXV

Martin Lepší⁽¹⁾ • Petr Lepší⁽²⁾ (red.)

Věnováno památce Václava Chána

Abstract: Hybrid of *Pilosella bauhini* × *P. glomerata* × *P. officinarum* has been found as a new native taxon for the Czech Republic and *Clarkia amoena* and *Knautia macedonica* have been discovered as new alien species for the Czech flora. Species *Acer tataricum*, *Heliopsis helianthoides*, *Ranunculus illyricus* and *Salvia hispanica* have been recorded as aliens for the first time in South Bohemia. New localities of rare native or rare alien taxa of the South Bohemian flora are reported and described: *Achillea pratensis*, *Ajuga pyramidalis*, *Allium ursinum*, *Carex elata*, *Centunculus minimus*, *Chamaecytisus supinus*, *Corydalis cava*, *Dianthus sylvaticus*, *Dryopteris borrieri*, *D. cambrensis*, *D. expansa*, *Elatine triandra*, *Eleocharis mamillata* subsp. *austriaca*, *E. m.* subsp. *mamillata*, *Elymus hispidus*, *Epilobium parviflorum*, *Equisetum pratense*, *Erigeron macrophyllus*, *Euphrasia stricta*, *Galeopsis pernhofferi*, *Gentianella praecox* subsp. *bohemica*, *Hieracium maculatum*, *Leucanthemum* × *superbum*, *Neottia nidus-avis*, *Orchis militaris*, *Persicaria mitis*, *Pilosella aurantiaca*, *P. norrliniiiformis*, *P. piloselloides*, *P. stoloniflora*, *Pinus* × *celakovskiorum*, *Polycnemum majus*, *Potentilla lindackeri*, *P. norvegica*, *P. recta*, *Rosa marginata*, *Rubus centrobohemicus*, *R. sprengelii*, *Taxus baccata*, *Verbena officinalis*, *Vicia cassubica*, *V. lathyroides* and *Viscum album* subsp. *abietis*. Regional distribution or known localities of some of the above species are updated or supplemented here.

Key words: the Czech Republic, floristic records.

Abstrakt: V příspěvku jsou publikovány první záznamy o výskytu hybridu *Pilosella bauhini* × *P. glomerata* × *P. officinarum* v České republice a rovněž první údaje o výskytu adventivních druhů *Clarkia amoena* a *Knautia macedonica* na území našeho státu. Jako nové adventivní druhy pro jižní část Čech jsou v článku uvedeny druhy *Acer tataricum*, *Heliopsis helianthoides*, *Ranunculus illyricus* a *Salvia hispanica*. Dále jsou zveřejněny nové lokality původních i nepůvodních, ohrožených nebo jinak významných taxonů: *Achillea pratensis*, *Ajuga pyramidalis*, *Allium ursinum*, *Carex elata*, *Centunculus minimus*, *Chamaecytisus supinus*, *Corydalis cava*, *Dianthus sylvaticus*, *Dryopteris borrieri*, *D. cambrensis*, *D. expansa*, *Elatine triandra*, *Eleocharis mamillata* subsp. *austriaca*, *E. m.* subsp. *mamillata*, *Elymus hispidus*, *Epilobium parviflorum*, *Equisetum pratense*, *Erigeron macrophyllus*, *Euphrasia stricta*, *Galeopsis pernhofferi*, *Gentianella praecox* subsp. *bohemica*, *Hieracium maculatum*, *Leucanthemum* × *superbum*, *Neottia nidus-avis*, *Orchis militaris*, *Persicaria mitis*, *Pilosella aurantiaca*, *P. norrliniiiformis*, *P. piloselloides*, *P. stoloniflora*, *Pinus* × *celakovskiorum*, *Polycnemum majus*, *Potentilla lindackeri*, *P. norvegica*, *P. recta*, *Rosa marginata*, *Rubus centrobohemicus*, *R. sprengelii*, *Taxus baccata*, *Verbena officinalis*, *Vicia cassubica*, *V. lathyroides* a *Viscum album* subsp. *abietis*. U vybraných druhů jsou navíc uvedeny upřesnění a aktualizace již dříve publikovaných lokalit nebo je jinak doplněno jejich rozšíření v jihočeském regionu.

Klíčová slova: Česká republika, floristické záznamy.

¹⁾ Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích, Dukelská 1, CZ – 370 51 České Budějovice,
e-mail: lepsi@muzeumcb.cz

²⁾ AOPK ČR, Správa CHKO Blanský les, Vyšný 59, CZ – 381 01 Český Krumlov,
e-mail: plepsi@seznam.cz

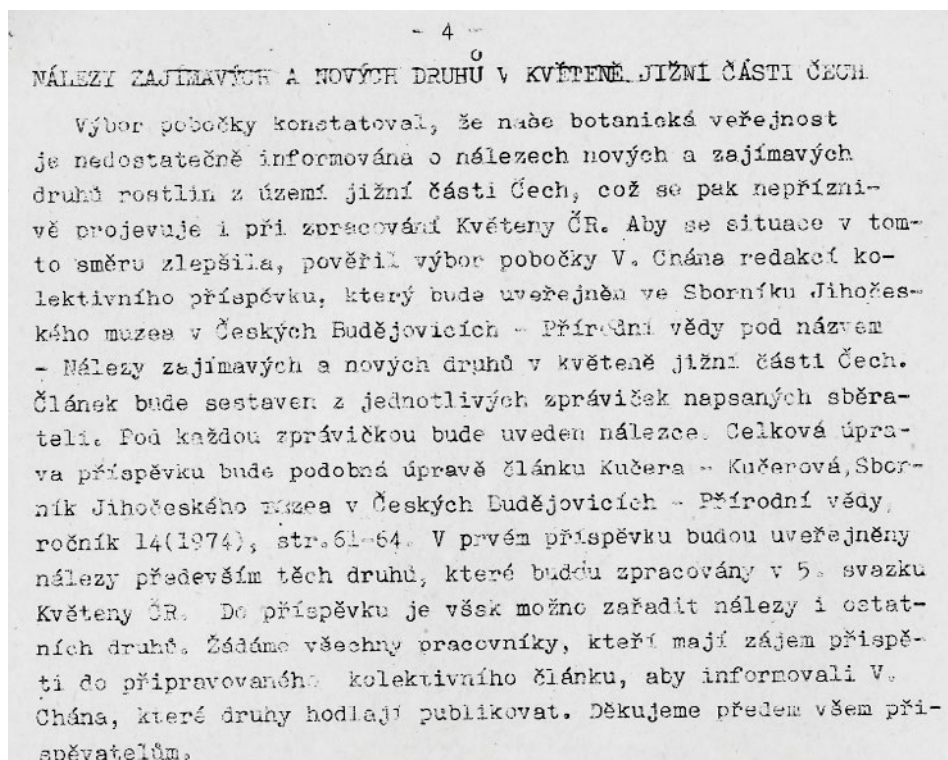
Úvod

Již čtvrt století připravuje Jihočeská pobočka České botanické společnosti cyklus Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech (dále „Nálezy“). Tento seriál článků publikovaných ve Sborníku Jihočeského muzea v Českých Budějovicích je jednou z hlavních kolektivních aktivit Jihočeské pobočky a zároveň nepřehlédnutelným zdrojem kvalitních floristických dat z jihočeského regionu. Patrně je nejdéle existujícím floristickým seriálem zaměřeným na cévnaté rostliny v České republice a na regionální úrovni navazuje na tradici celostátních floristických seriálů. Mezi nejvýznamnější celostátní floristické příspěvky na pokračování patří Čelakovského resultáty, které měly 11 dílů a vycházely v letech 1882–1894 (Čelakovský 1894), Rohlenovy příspěvky s 13 díly zveřejňované v letech 1922–1938 (Rohlena & Dostál 1937–1938) a v neposlední řadě současný celostátní floristický seriál *Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae*, který má doposud dílů 16 a je každoročně publikován od roku 2006 (Lustyk & Doležal 2018).

Tento jubilejní 25. díl přináší opět významné a pozoruhodné nálezy z jihočeského regionu. Poprvé je na tomto místě z území České republiky publikován záznam o výskytu trojnásobného hybridu chlupáčků *Pilosella bauhini*, *P. glomerata* a *P. officinarum* a záznamy o zplanění dvou okrasných rostlin, západoamerické lokanky *Clarkia amoena* a jihoevropského chřastavce *Knautia macedonica*. Seznam kriticky ohrožených rostlin jižní části Čech je nově doplněn o druh *Elymus hispidus*, který se vyskytuje na jediné recentní lokalitě na Dačicku. Velmi významná jsou také zveřejnění nových lokalit osmi kriticky ohrožených taxonů, kterými jsou *Ajuga pyramidalis*, *Centunculus minimus*, *Dianthus sylvaticus*, *Dryopteris cambrensis*, *Hieracium maculatum*, *Orchis militaris*, *Potentilla lindackeri*, *Rubus sprengelii* a *Vicia cassubica*. Neméně důležité je také doplnění dvou pravděpodobně již zaniklých lokalit kriticky ohrožené rostliny *Gentianella praecox* subsp. *bohemiae*. Za samostatnou zmínku také stojí znovuobjevení druhu *Polycnemum majus*, který je v Červené knize řazen mezi vyhynulé druhy jihočeské flóry a obohacení jihočeské neofytní flóry o čtyři nové druhy: *Acer tataricum*, *Heliopsis helianthoides*, *Ranunculus illyricus* a *Salvia hispanica*. K bohatému výčtu zajímavých nálezů také přispívá 34 prvotních záznamů pro fytochoriony u druhů zařazených v Červené knize do jiných kategorií než C1, A1 nebo A2 a nová, v České republice teprve čtvrtá, lokalita křížence sosny a kleče (*Pinus × celakovskiorum*) nalezená na Šumavských pláních.

Domníváme se, že 25. výročí vzniku tohoto seriálu je vhodnou příležitostí k ohlédnutí a ke stručné rekapitulaci dosažených výsledků. Výzva k založení seriálu byla zveřejněna již v roce 1990 ve Zpravodaji jihočeských botaniků (viz obr. 1), první díl však vyšel až o pět let později (Chán et al. 1996). Seriál do jisté míry navazoval na dva floristické příspěvky „Zajímavé nálezy v květeně jižních Čech 1–2“ publikované S. Kučerou a J. Kučerovou v roce 1974 ve Sborníku Jihočeského muzea, Přírodní vědy (Kučera & Kučerová 1974a, b). Jejich hlavním cílem bylo uveřejňovat fytogeograficky, fytoecologicky a ekologicky zajímavé nálezy cévnatých rostlin z území jižní části Čech, které autoři neplánovali uveřejnit v jiných soubornějších pracích (Kučera & Kučerová 1974a). Velmi podobně byly původně zaměřeny i Nálezy. Okruhem jejich zájmu byly především fytogeograficky významné objevy původních rostlin a také publikování lokalit vzácných nepůvodních druhů. Přednostně byla pozornost zaměřena na nové lokality rostlin tehdy zpracovávaných do Květeny České republiky a v neposlední řadě měl seriál sloužit jako informační materiál pro botanickou veřejnost o výzkumné činnosti Jihočeské pobočky (Chán et al. 1996). Prvních šest dílů redakčně připravili V. Chán, A. Vydrová a M. Štech. V dílech 7–10 byl autorsko-editorský tým proměnlivý, kromě tří původních editorů přispěli K. Boublík, J. Douša, L. Ekrť, M. Lepší, P. Lepší a V. Žíla. Od roku 2005 (11. díl) se redakce ujímá V. Chán s M. Lepším a P. Lepším, kteří po smrti V. Chána v roce 2009 redigují seriál dosud. Od roku 2014, po vydání Červené knihy květeny jižní části Čech (Lepší et al. 2013), dochází k rozšíření náplně seriálu, který nově slouží také k doplňování, aktualizací a opravám Červené knihy (Lepší & Lepší 2014). Kromě taxonů vedených

v Červené knize v kategoriích A1, A2, C1 a D1 jsou nově od roku 2014 také zařazovány prvotní záznamy ve fytochorionech rostlin kategorií C2, C3, C4 a D2. V Nálezích jsou nadále publikovány lokality nových a velmi vzácných původních i nepůvodních rostlin z jihočeského regionu. V odůvodněných případech jsou publikovány i lokality rostlin, které nesplňují výše uvedená kritéria.

Obr. 1 – Původní zpráva o založení seriálu Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech zveřejněná ve Zpravodaji jihočeských botaniků (1990/44).

Fig. 1 – The original report about the foundation of the floristic series Records of interesting and new plants in the South Bohemian flora published in the Zpravodaj jihočeských botaniků journal in 1990.

Celkový počet druhů, o nichž bylo v Nálezích referováno je 341 (viz appendix 1). V seriálu byla publikována celá řada nálezů, které svým významem přesahují hranice regionu. Patří sem zejména zveřejnění tří nových původních taxonů pro území České republiky (*Hieracium obscuratum*, kříženeček *Pilosella glomerata* × *P. bauhini* a trojnásobný hybrid *Pilosella glomerata* × *P. bauhini* × *P. officinarum*), nálezy tří nových neofytů na území našeho státu (*Clarkia amoena*, *Galanthus woronowii* Losinsk. a *Knautia macedonica*) nebo znovuoobjevení v České republice vyhynulých druhů *Montia arvensis* a *Sagina apetala* subsp. *apetala*. Neméně významné jsou příspěvky o znovuoobjevení pěti druhů, které byly v jihočeském regionu považovány za vyhynulé nebo nezvěstné (*Helichrysum arenarium*, *Marrubium vulgare*, *Polycnemum majus*, *Salix myrtilloides* a *Vulpia bromoides*) nebo články o 104 regionálně kriticky ohrožených a 34 silně ohrožených taxonech (ostatní kategorie viz tab. 1). V seriálu bylo dále publikováno 67 taxonů poprvé zaznamenaných v jižní

Tab. 1 – Počty taxonů zařazených do vybraných kategorií ohrožení a původu na území jižní části Čech resp. České republiky, o kterých bylo referováno v dílech 1–25 tohoto seriálu.

Tab. 1 – Number of taxa of selected threatened and residential categories which has been reported in volumes 1–25 of this floristic series.

Kategorie Červené knihy (Lepší et al. 2013)	Počet druhů
regionálně vyhynulé (A1)	4
regionálně neznámé (A2)	8
kriticky ohrožené (C1)	104
nově nalezené druhy zařazené mezi kriticky ohrožené	6
silně ohrožené (C2)	34
ohrožené či zranitelné (C3)	40
vzácnější taxony vyžadující další pozornost (C4)	26
nedokonalé známé taxony (D2)	19
Kategorie seznamu nepůvodních druhů ČR (Pyšek et al. 2012)	
neofyt	46
archeofyt	14
přechodně zplanělý	33
pěstovaný	2
invazní	3
naturalizovaný	24
Ostatní druhy výše nezahrnuté	
nepůvodní výskyt v jižní části Čech	29
nový pro Českou republiku – nepůvodní	3
nový pro Českou republiku – původní	2
vzácní kříženci	4

části Čech. Jsou jimi např. *Anthriscus caucalis*, *Cardamine parviflora*, *Carex hordeistichos*, *Dipsacus laciniatus*, *Eragrostis pectinacea*, *Euclidium syriacum*, *Festuca ovina* subsp. *questfalia*, *Galium intermedium*, *Geranium macrorrhizum*, *Hieracium bifidum*, *Linaria genistifolia*, *Medicago arabica*, *M. polymorpha*, *Pilosella kalksburgensis*, *P. pilosellina*, *P. rothiana*, *P. ziziana*, *Rubus crispomarginatus*, *R. hadracanthos*, *R. josholubii*, *R. orthostachys*, *R. perrobustus*, *R. silesiacus*, *R. sprengelii*, *Rumex hydrolapathum*, *Spergularia marina*, *Stellaria pallida*, *Veronica peregrina* a *V. vindobonensis*.

Úspěšné bylo i doplňování Červené knihy. Pro 139 druhů bylo publikováno 184 prvotních záznamů ve fytochorionech a ve 37 případech byla publikována oprava nebo doplnění Červené knihy (viz tab. 2). Z celkového seznamu publikovaných druhů je patrné (viz appendix 1), že velkou část publikovaných druhů tvoří kritické skupiny, jejichž výzkum má na území jižní části Čech tradici (např. Chán et al. 2006, Lepší & Lepší 2009, Trávníček & Žila 2011). Například byly publikovány nové lokality 19 druhů rodu *Rubus*, 12 druhů rodu *Pilosella* a čtyř druhů rodu *Hieracium*.

Aby byly informace publikované v Nálezech snadno přístupné botanické veřejnosti, je na webových stránkách Jihočeské pobočky ČBS (www.muzeumcb.cz) udržován aktuální seznam všech doposud zveřejněných taxonů s odkazem na stranu a příslušný ročník Sborníku Jihočeského muzea. Na stejné adrese jsou také volně ke stažení jednotlivé díly seriálu. V dalších letech připravujeme excerpci všech údajů do on-line nálezové databáze Vrtička (2019).

V neposlední řadě je na tomto místě vhodná příležitost poděkovat všem 71 přispěvovatelům, kteří se na přípravě 25 dílů podíleli nebo poskytli své nálezy. Věříme, že i nadále budou své údaje do tohoto seriálu poskytovat.

Tab. 2 – Souhrnné počty taxonů, lokalit a nových záznamů pro fytochorion doplňující Červenou knihu květeny jižní části Čech publikované v dílech 20–25 tohoto seriálu.

Tab. 2 – Total number of taxa, localities and new records for phytogeographical districts and sub-districts which supplemented and updated the Red Book of South Bohemian Flora and were published in volumes 20–25 of this series.

Rok (číslo dílu)	2014 (20)		2015 (21)		2016 (22)		2017 (23)		2018 (24)		2019 (25)		suma	
	Počet lokalit/ fytochorionů	Počet druhů	Počet lokalit/ fytochorionů	Počet druhů	Počet lokalit/ fytochorionů	Počet druhů	Počet lokalit/ fytochorionů	Počet druhů	Počet lokalit/ fytochorionů	Počet druhů	Počet lokalit/ fytochorionů	Počet druhů	Počet lokalit/ fytochorionů	Počet druhů
nová lokalita C1 druhu	9	7	8	6	18	11	14	6	9	4	12	8	70	.
nová lokalita C2 druhu	2	1	1	1	.	.	.	.	1	1	.	.	4	.
nová lokalita C3 druhu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1	1	1	.
nová lokalita D2 druhu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1	1	1	.
historická lokalita C1 druhu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	2	1	2	.
ověření výskytu C1 druhu	14	3	1	1	2	2	.	.	2	2	.	.	19	.
přeražení z A1 do C1	3	1	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	3	1
přeražení z A2 do C1	1	1	.	.	.	.	4	4	1	1	1	1	8	8
přeražení z C1 do C2	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1	1	1	1
nový C1 druh pro fytochorion	3	3	4	3	6	6	7	4	7	5	5	4	32	25
nový C2 druh pro fytochorion	3	3	1	1	9	5	7	6	2	2	2	2	24	19
nový C3 druh pro fytochorion	2	2	5	4	17	10	8	7	4	4	17	13	53	40
nový C4 druh pro fytochorion	2	1	6	6	16	12	10	6	4	3	9	6	47	34
nový D2 druh pro fytochorion	.	.	2	2	9	6	7	5	2	2	6	4	26	19
potvrzení D2 druhu ve fytochorionu	.	.	.	.	1	1	1	1	.	.	.	.	2	2
nový taxon pro jižní část Čech	2	1	.	.	.	.	2	1	3	2	5	4	12	8
nový taxon pro Českou republiku	.	.	.	.	1	1	.	.	.	.	3	3	4	4
doplnění Červené knihy	.	.	9	6	3	3	2	2	3	2	3	3	20	.
oprava/upřesnění Červené knihy	7	5	2	2	4	4	2	2	2	2	.	.	17	.

Metodika

Vymezení zájmové oblasti – „jižní část Čech“ – je převzato z Červené knihy květeny jižní části Čech (dále Červená kniha; Lepší et al. 2013). Nomenklatura taxonů je sjednocena podle práce Danihelka et al. (2012) a syntaxonů podle práce Chytrý (2013); pokud se taxony ve výše uvedených pracích nevyskytují, jsou za jmény doplněny autorské citace. Pod názvem taxonu následuje shrnující informace o obsahu příspěvku s uvedením kategorie ohrožení rostliny podle Červené knihy květeny jižní části Čech: C1 – kriticky ohrožené, C2 – silně ohrožené, C3 – ohrožené či zranitelné, C4 – vzácnější taxony vyžadující další pozornost, A1 – regionálně vyhynulé, A2 – regionálně neznámé, D1 – nejasné případy regionálně vyhynulých a neznámých taxonů a D2 – nedokonale známé taxony (Lepší et al. 2013). Lokality jsou zařazeny do fytochorionů (Skalický in Hejný & Slavík 1988) a následně přiřazeny k nejbližší obci, resp. osadě s uvedením správní obce v závorce podle práce Pruner & Míka (1996). Za nejbližším sídlem je v závorce uveden kód mapovacího pole o velikosti ¼ základního pole střeoevropského síťového mapování (Ehrendorfer & Hamann 1965), ve kterém leží lokalita. Souřadnice lokalit jsou uvedeny v souřadnicovém systému WGS 84 a byly odečteny z přístroje GNSS (global navigation satellite

system) nebo z internetových map (www.mapy.cz). Pokud jsou nálezy dokladovány herbářovými položkami, je jejich uložení označeno mezinárodní zkratkou příslušné veřejné sbírky podle databáze Index Herbariorum (Thiers 2019); za zkratkou následuje evidenční číslo položky (pokud existuje), pod kterým je uložena v daném herbáři. Uložení položky v soukromé sbírce označuje zkratka „herb.“ s uvedením příjmení vlastníka a případně čísla položky. Zkratkou „not.“ jsou označena pozorování, k nimž nebyla pořízena herbářová položka, zkratkou „foto“ je označeno pořízení fotografie rostliny. Ke zpracování některých příspěvků byla využita Chánova floristická kartotéka (<http://www.muzeumcb.cz>) a databáze české flóry a vegetace PLADIAS (2019).

***Acer tataricum* – javor tatarský (obr. 2)**

nový adventivní druh pro jižní část Čech

Javor tatarský se na území České republiky příležitostně pěstuje jako okrasná dřevina a občas zplaňuje. V období subatlantiku byl přirozenou součástí české flóry, později však vymizel (Opravil 1967). V současnosti se nachází jeho nejbližší původní lokality na Slovensku (Koblížek in Slavík 1997). První údaje o zplanění javoru tatarského u nás pocházejí podle katalogu nepůvodních druhů cévnatých rostlin České republiky z roku 2004 z jižní Moravy (Pyšek et al. 2012). Z území jižní části Čech nejsou známy žádné údaje o zplanění druhu. Údaj o výskytu *Acer tataricum* s. l. z roku 2001 v přírodní památce Branské dubí u Třeboně se vztahuje k vysazeným jedincům (Černý in NDOP 2019). V lednu 2001 se dle šetření nálezce na lokalitě nacházeli dva staří jedinci a zmlazení nebylo v okolí pozorováno. Naproti tomu u Žitné v Prachatickém Předšumaví druh zřetelně zplaněl z výsadby na hrázi rybníka do přilehlého lesního porostu. U Nové Pece není zdroj zplanění znám, pěstování druhu v obci nebylo přímo pozorováno, nicméně je pravděpodobné. Vysazení druhu lze téměř s jistotou vyloučit, neboť stromek vyrůstal z porostu keřovité vrby rostoucí z velmi vlhkého příkopu podél železniční trati.

37h. Prachatické Předšumaví, Žitná (u Hracholusek) (6950d): nedaleko Podmázského rybníka, ca 1,7 km sv. od kapličky v obci, v doubravě, 49°02'45,4"N, 14°08'57,8"E (GNSS), 470 m n. m., několik semenáčů až odrostků v podrostu lesa (leg. M. Lepší & V. Hans 22. 5. 2018 CB 85893).

88g. Hornovltavská kotlina, Nová Pec (7249b): záp. část obce, vlhký příkop podél železniční trati, 48°47'23"N, 13°56'54"E (www.mapy.cz), 735 m n. m., ca 3 m vysoký stromek (leg. M. Lepší 6. 9. 2018 CB 85883).

Martin Lepší & Rostislav Černý

***Achillea pratensis* – řebříček luční**

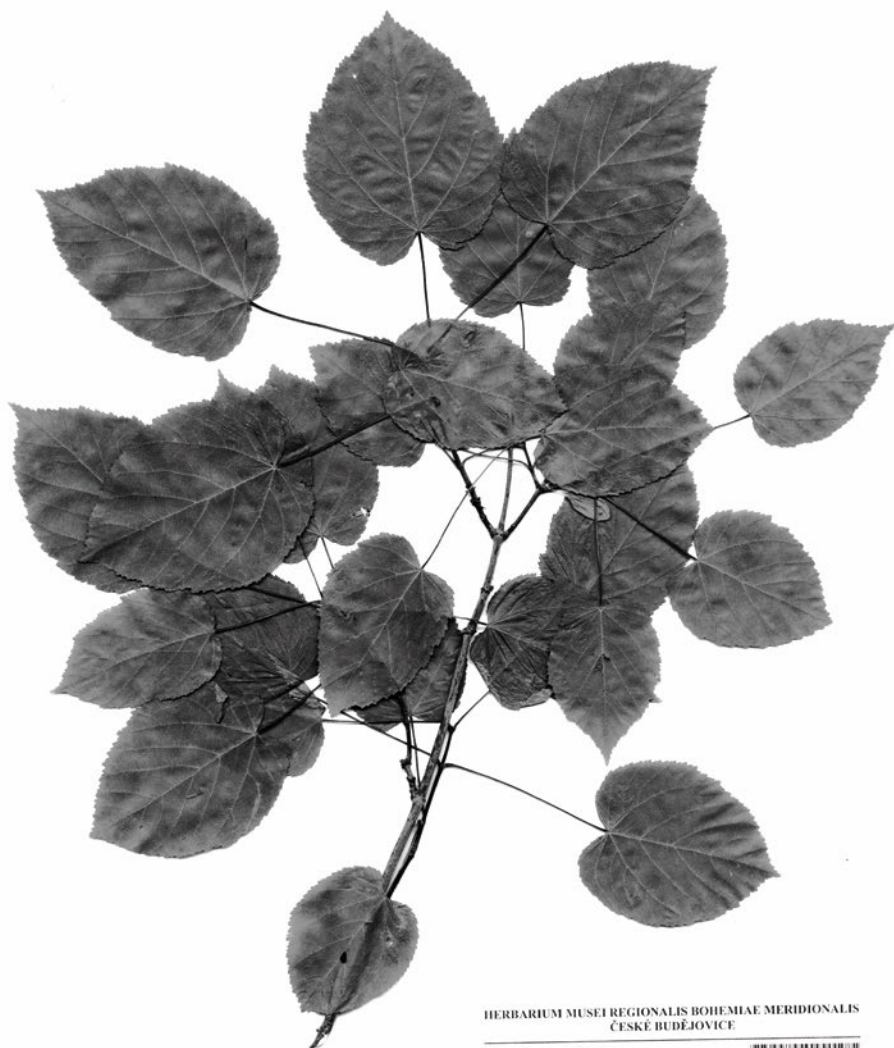
nový D2 druh pro dva fytochoriony

Řebříček luční je rozlišován pouze krátce, popř. byl rozlišován na nižší taxonomické úrovni, proto je jeho rozšíření doposud nedokonale známé. V jižní části Čech je jeho výskyt potvrzený v severní a centrální části, horským oblastem se vyhýbá. Níže uvedené lokality na Křemžských hadcích a v Kaplickém mezihoří navazují na známé výskyty v přilehlých fytochorionech Budějovická pánev a Novohradské podhůří (Lepší P. in Lepší et al. 2013, Lepší M. in Lepší & Lepší 2016, Lepší M. & Koutecký in Lepší & Lepší 2017). Lokality v Kaplickém mezihoří leží na jižní hranici známého rozšíření druhu v Čechách.

37k. Křemžské hadce, Mříč (u Křemže) (7051d): ca 300 m sv. od kapličky v centru obce, kulturní mezofilní louka, 48°54'38,1"N, 14°19'46,2"E (GNSS), 535 m n. m., roztroušeně (leg. M. Lepší 17. 7. 2018 CB 85829).

37n. Kaplické mezihoří, Bor (u Velešína) (7152d): u samoty Zadní Bor, mezofilní louka, 48°48'41,3"N, 14°26'32,9"E (GNSS), 555 m n. m., roztroušeně (leg. M. Lepší 15. 8. 2018 CB 85828).

Martin Lepší

HERBARIUM MUSEI REGIONALIS BOHEMIAE MERIDIONALIS
ČESKÉ BUDĚJOVICE

Flora: Southern Bohemia

Acer tataricum L.

Žitná (okres Prácheň), near Podmázský rybník fish pond, ca 1.7 km NE
of chapel in village, oak forest

Frequency: several seedlings and saplings

Note: escaped

Altitude: 470 m WGS 84: 49°2'45.42"N; 14°8'57.8"E

Quadrant: 6950dbb ID GPS: 195

Phytogeographical distr.: Prachatické Předšumaví

Date: 22.5.2018

Collected: Martin Lepš, Vladimír Hlás

Quadrant: Eberharder T. et Hansen C. 1965: Bei Deutsch-Böh. Ges., Phytogeograph. dist. - Statistik S. 1088, K. 10/104 (P. 1)

Obr. 2 – *Acer tataricum* od Žitné v Prachatickém Předšumaví.

Fig. 2 – *Acer tataricum* from a forest near the village of Žitná in the Prachatické Předšumaví phytogeographical sub-district.

***Ajuga pyramidalis* – zběhovec jehlancovitý**

dvě nové lokality C1 druhu

Zběhovec jehlancovitý je v jižní části Čech udáván z Chvalšinského Předšumaví, Blanského lesa, Křemžských hadců, Českokrumlovského Předšumaví, Vyšebrodská, Budějovické a Třeboňské pánve, ze Středního Povltaví a Horního Povltaví (Boublík & Soukup in Lepší & Lepší 2013, Ekrt et al. in Hadinec & Lustyk 2014, Průšová et al. in Lepší & Lepší 2017). Aktuální údaje o jeho výskytu chybí z Chvalšinského Předšumaví, Středního Povltaví a Hornovltavské kotliny. Ve fytochorionu Blanský les, kam spadá níže uvedená nová lokalita, byl druh doposud známý pouze ze dvou od této lokality několik kilometrů vzdálených nalezišť – z vrchu Kluk a od obce Srnín (Boublík & Soukup l. c.). Druhá nová lokalita v Budějovické pánvi navazuje na recentně potvrzené lokality druhu u Mříče a Holubova v přilehlém fytochorionu Křemžské hadce, zatímco výskyt druhu v Budějovické pánvi u Putimi je od nové lokality vzdálený asi 40 km.

37j. Blanský les, Nová Ves (7051b): ca 600 m jz. od vrcholu vrchu Skalka, okraj lesní cesty a bývalá skládka dřeva, 48°57'01,9"N, 14°16'45,3"E (GNSS), 635 m n. m., 19 jedinců, z toho 18 kvetoucích (not. V. Langová 2017, leg. M. Lepší 30. 4. 2018 CB 85891), 48°57'03,3"N, 14°16'40,2"E (GNSS), 645 m n. m., 8 mohutných jedinců (not. M. Lepší 30. 4. 2018).

38. Budějovická pánev, Vrábče (7052c): ca 1,1 km sz. od kapličky v obci, křovinatý okraj lesa, 48°55'24,5"N, 14°21'44,2"E (GNSS), 530 m n. m., 4 jedinci (leg. M. Lepší 30. 4. 2018 CB 85890).

Martin Lepší & Veronika Jandová

***Allium ursinum* – česnek medvědí**

nový C4 druh pro fytochorion – adventivní výskyt

Česnek medvědí je v jižní části Čech původní pouze v nejvýchodnější části území, kam jeho přirozený výskyt zasahuje z jižní Moravy. V této oblasti se vyskytuje na několika lokalitách v Českomoravské vrchovině (např. u Božejova, v minulosti i u Slavětína a u Mladých Bříšť) a v Moravském podhůří Vysočiny (přírodní rezervace Mutenská obora, přírodní památka Kysibl). Jinde byl v jižní části Čech zaznamenán pouze zplanělý – v Prachatickém Předšumaví, Třeboňské pánvi a v Písecko-hlubockém hřebeni (Lippl in Lepší et al. 2013). Nově nalezená lokalita v Blanském lese je dalším místem nepůvodního výskytu ve sledovaném území.

37j. Blanský les, Hejdlov (u Chvalšin) (7151a): niva Hejdlovského potoka (přírodní památka Hejdlovský potok) ca 630 m vsv. od vrcholu Kněžíku (kóta 783 m), 48°51'60"N, 14°14'59"E (www.mapy.cz), 700 m n. m., na dvou místech od sebe ca 100 m vzdálených, ca 1 m² a 6 ex., na obou mikrolokalitách kvetlo po jedné rostlině (leg. P. Lepší 10. 5. 2018 CB). Na zahradách v blízkosti naleziště druh nebyl pozorován.

Petr Lepší

***Carex elata* subsp. *elata* – ostřice vyvýšená pravá**

doplnění Červené knihy a nová lokalita C3 druhu

Ostřice vyvýšená pravá je rostlinou pobřežních porostů, nejčastěji roste na březích rybníků. V jižní části Čech se vyskytuje především v oblastech pánví, jinde je nalézána jen vzácně. Celkem je z jižní části Čech známo asi 50 lokalit (Grulich in Lepší et al. 2013). Z Křemžských hadců existuje pouze zmínka o jejím výskytu u Borského rybníka bez bližších náleзовých okolností (Grulich l. c.). Proto je níže uvedena přesná lokalizace tohoto nálezu a zároveň připojena nově objevená lokalita.

37k. Křemžské hadce, Křemže (7051d): rybník Ochoznák, ca 1,6 km zsz. od kostela [sv. Michaela] v obci, vnitřní okraj litorálu, 48°54'22,6"N, 14°16'59,6"E (GNSS), 525 m n. m., jeden statný trs (leg. V. Dolejšek 4. 5. 2018 CB 85878). – Křemže (7052c): u rybníku Borský, porosty vysokých ostřic na sev. břehu rybníka, 48°54'14,6"N, 14°20'06,6"E (GNSS), 515 m n. m., roztroušeně (leg. M. Lepší & P. Lepší 22. 5. 2010 CB 79443).

Vojtěch Dolejšek

***Centunculus minimus* – drobýšek nejmenší** (obr. 1–2 v barevné příloze 1)

nová lokalita C1 druhu

Drobýšek nejmenší je velmi nenápadná rostlina písčitých polí, vlhkých pískoven, obnažených rybníčních den a břehů, který se v minulosti vyskytoval roztroušeně po celém území jižní části Čech s výjimkou horských oblastí. Zřejmě vlivem chemizace a všeobecné eutrofizace silně ustoupil nejen ve sledovaném území, ale i v jiných oblastech našeho státu. Recentní ojedinělé nálezy nových lokalit v České republice pocházejí například ze strniště na Blatensku (Prančl in Hadinec & Lustyk 2017), z pšeničného pole v Opavské pahorkatině (Hliseník in Lustyk & Doležal 2018), z vyhrnutého příkopu u cesty v Holoubkovském Podbrdsku (Pecháčková & Troppová in Hadinec & Lustyk 2015) nebo z žulového lomu na Skutečsku (Novák 2002, Novák in Hadinec & Lustyk 2014). V jižní části Čech byl v posledních 20 letech potvrzen z několika málo lokalit v Budějovické a Třeboňské pánvi (Douda in Lepší et al. 2013, Rektoris in Hadinec & Lustyk 2013). A právě nová lokalita v Novohradském podhůří leží blízko hranic s fytogeografickým okresem Třeboňská pánev. Z Novohradského podhůří existují pouze tři velmi staré sběry: na šterkových polích v okolí Horní Stropnice (J. Obdržálek 1909 PR), na Novém rybníku u Svěboh (J. Klika 1934 PR) a anonymní nedatovaný sběr (PRC) u Nových Hradů (Prančl in Kaplan et al. 2016). Uvedené herbářové doklady nebyly známy v době psaní Červené knihy, proto drobýšek nejmenší není z tohoto fytochorionu v této práci uveden.

V písčinně nedaleko osady Třebíčko roste *Centunculus minimus* při březích tůňek i na vlhkých násepch šterku a písku. Pro představu o doprovodné vegetaci poslouží následující fytoecologický snímek.

Fytoecologický snímek: plocha 4 m², 48°52'15,4"N, 14°38'08,8"E, již. expozice, sklon 5 %, 12. 9. 2018 zapsala J. Štěrbová. E₁ = 10 %. E₁: *Betula pendula* juv. +, *Centunculus minimus* +, *Daucus carota* +, *Holcus lanatus* +, *Juncus bulbosus* +, *Pinus sylvestris* juv. +, *Populus tremula* juv. +, *Prunella vulgaris* +, *Scorzonoides autumnalis* +, *Tussilago farfara* +, *Calluna vulgaris* r, *Carex demissa* r, *Cirsium palustre* r, *Drosera rotundifolia* r, *Filago minima* r, *Hypericum perforatum* r, *Larix decidua* juv. r.

37p. Novohradské podhůří, Dvorec (u Borovan) (7153b): opuštěná písčinná uprostřed kulturních borů, ca 1,8 km sz. od kapličky v osadě Třebíčko, 48°52'15,8"N, 14°38'07,8"E (www.mapy.cz), 490 m n. m., ca 200 rostlin roztroušeně po celé ploše písčinné (leg. J. Štěrbová 5. 9. 2018 CB 86126). Početná populace má díky plánovanému vyhlášení přírodní památky a s obnovením extenzivní těžby pozitivní vyhlídky do budoucna.

Jitka Štěrbová

***Chamaecytisus supinus* – čilimník nízký**

nový C3 druh pro 3 fytochoriony a doplnění Červené knihy

Čilimník nízký je v jižní části Čech považován za význačný danubiální migrant. Je rozšířen v nejj jižnější části území, v poměrně úzkém pásu podél Vltavy mezi Studánkami na Vyšebrodsku a Purkarcem v Jihočeské pahorkatině. Několik izolovaných lokalit je známo také z Třeboňska, z Novohradského podhůří a ze Sušicko-horažďovických vápenců (Grulich in Lepší et al. 2013). V Červené knize je zpochybňováno zařazení údajů o výskytu druhu v okolí Vyššího Brodu a Rožmberka do fytochorionu Vyšebrodsko (Grulich l. c.), proto níže uvádíme dvě lokality, které jednoznačně leží v tomto fytogeografickém podokrese. I podle databáze PLADIAS (2019) byl druh na Vyšebrodsku nalezen na dalších místech. Dále je níže uveden prvotní nález druhu v Prachatickém Předšumaví u Vitějovic. Vzhledem k charakteru lokality (terénní zářez silnice navazující na polo-přirozená stanoviště) lze uvažovat jak o jeho dlouhodobém výskytu, tak o novodobém zavlečení. V Červené knize není čilimník nízký uváděn z Hornovltavské kotliny, kam proniká z navazujících fytochorionů Svatomášká hornatina (pravý břeh vodní nádrže Lipno) a Kaplické mezihorí (okolí Blatné u Frymburku), jak dokládá níže uvedená nová lokalita a další výskyty uvedené v databázi PLADIAS (např. P. Lustyk 1995 BRNM, J. Nesvadbová 1998 PL; PLADIAS 2019).

37h. Prachatické Předšumaví, Vitějovice (6950a): ca 1,45 km sz. od kostela sv. Markéty ve Vitějovicích, jižně exponovaný svah u zastávky autobusu státní silnice Vimperk – České Budějovice, obnažená skála s vazbou na doubravu a extenzivní louky, 49°03'17,1"N, 14°03'32,7"E (www.mapy.cz), 530 m n. m., roztroušeně (leg. A. Pavlíčko 6. 8. 2018 CB 86126).

37m. Vyšebrodsko, Lipno nad Vltavou (7351c): ca 170 m zjz. od železniční stanice, suchý lem lesa, 48°38'00,1"N, 14°14'29,0"E (GNSS), 710 m n. m., jeden malý porost (leg. M. Lepší & P. Lepší 7. 10. 2018 CB 85900). – Rožmberk nad Vltavou (7352a): stráž na levém břehu Vltavy proti hradu, okraj lesa, 48°39'22,7"N, 14°21'45,7"E (www.mapy.cz), 540 m n. m. (leg. M. Rívola 24. 6. 1966 CB).

88g. Hornovltavská kotlina, Blatná (u Frymburku) (7251c): ca 800 m sz. od středu Blatné, podél nepevněné lesní cesty a ve světlinách v průsecích, 48°42'01,2"N, 14°11'14,7"E (www.mapy.cz), 755 m n. m., roztroušeně (leg. J. Janáková 17. 10. 2013 CB 86126).

Jana Janáková, Alois Pavlíčko & Martin Lepší

Clarkia amoena (Lehm.) A. Nelson & J. F. Macbr. – lokanka (obr. 3–5 v barevné příloze 2)

nový adventivní druh pro Českou republiku

Tento druh západoamerické lokanky je v Evropě pěstován jako okrasná rostlina a vzácně zplaňuje (Jäger et al. 2008). Záznamy o jejím zplanění pocházejí z Velké Británie a Rakouska (DAISIE 2018). V České republice se pěstuje vzácně a únik z kultury nebyl doposud pozorován (Pyšek et al. 2012, Pergl et al. 2016). Rod *Clarkia* je příbuzný a podobný pupalkám. Liší se prašníky, které jsou svojíází pevně přirostlé k tyčinkám, zatímco pupalky mají nitky vetknuté víceméně v polovině prašníku a prašníky jsou vrtivé. Lokanky kvetou růžově nebo bíle, nikdy nemají pro pupalky typické žluté květy (Jäger et al. 2008). V České republice je pěstováno více druhů tohoto rodu (Jehlík in Slavík 1997). Jako zplanělé byly zaznamenány druhy *C. pulchella* a *C. unguiculata* (Pyšek et al. 2012). Ty mají na rozdíl od *C. amoena* výrazný nehet na bázi korunního plátku.

U Křemže zplaněla *C. amoena* v roce 2007 na narušeném půdním krytu v blízkosti právě rekonstruovaného mostu přes Křemžský potok. Semena se na lokalitu mohla dostat se zahradním odpadem (nedaleko místa nálezu jsou zahrady), nicméně v okolí naleziště ani jinde v obci nebylo pěstování lokanky pozorováno. Výskyt v následujícím roce pominul.

Složení vegetace dokumentuje fytocenologický snímek: plocha 16 m², sv. expozice, sklon 1°, datum 29. 6. 2007, zapsal M. Lepší. E₁ 40 %. E₁: *Chenopodium album* 2m, *Lactuca serriola* 2m, *Tripleurospermum inodorum* 2m, *Arctium* sp. 1, *Capsella bursa-pastoris* 1, *Centaurea cyanus* 1, *Clarkia amoena* 1, *Persicaria lapathifolia* 1, *Plantago major* 1, *Polygonum aviculare* agg. 1, *Sonchus oleraceus* 1, *Achillea millefolium* +, *Alopecurus pratensis* +, *Anagallis arvensis* +, *Artemisia vulgaris* +, *Atriplex patula* +, *A. sagittata* +, *Chenopodium polyspermum* +, *Daucus carota* +, *Descurainia sophia* +, *Elymus repens* +, *Fallopia convolvulus* +, *Galium aparine* +, *G. spurium* +, *Lapsana communis* +, *Lolium multiflorum* +, *Matricaria discoidea* +, *Phleum pratense* +, *Ranunculus repens* +, *Rumex obtusifolius* +, *Sonchus asper* +, *Stellaria graminea* +, *Thlaspi arvense* +, *Urtica dioica* +, *Veronica arvensis* +, *Vicia hirsuta* +, *Viola arvensis* +, *Agrostis stolonifera* r, *Arenaria serpyllifolia* r, *Arrhenatherum elatius* r, *Cerastium holosteoides* r, *Euphorbia helioscopia* r, *Galeopsis bifida* r, *G. tetrahit* r, *Galinsoga parviflora* r, *Malva neglecta* r, *Myosotis arvensis* r, *Oxalis stricta* r, *Poa pratensis* r, *P. trivialis* r, *Raphanus raphanistrum* r, *Scleranthus annuus* r, *Setaria viridis* r, *Spergularia rubra* r, *Stellaria media* r, *Taraxacum* sect. *Taraxacum* r, *Trifolium repens* r, *Valerianella dentata* r, *Veronica persica* r.

37k. Křemžské hadce, Křemže (7051d): u mostu přes Křemžský potok (pravý břeh), silnice do osady Chlum, na narušené ploše v souvislosti se stavbou mostu, 48°54'20,6"N, 14°18'02,7"E (GNSS), 500 m n. m., ca 20 exemplářů (leg. M. Lepší 26. 6. 2007 CB 65018).

Martin Lepší

***Corydalis cava* subsp. *cava* – dymnivka dutá pravá**

nový C4 druh pro 2 fytochoriony

Dymnivka dutá pravá je jarní lesní geofyt. V jižní části Čech má ostrůvkovitě rozšíření. V minulých dvou ročních cyklech tohoto cyklu byly k rozšíření dymnivky duté doplněny čtyři lokality ze čtyř fytochorionů, kde nebyla doposud známa (Půbal in Lepší & Lepší 2014, Lepší & Lepší 2017). Další níže uvedené lokality naznačují, že je pravděpodobně přehlížena, neboť kvete brzy na jaře a brzy po odkvětu lodyha odumírá. Na všech třech nově nalezených lokalitách byly bohaté populace. Prvnímu z autorů tohoto příspěvku se v roce 2018 nepodařilo ověřit údaj z hory Jedlová v Boubínsko-stožecké hornatině (Pišta 1982). Je možné, že populace byla zničena intenzivním lesnickým hospodařením zejména pěstováním smrku, které trvá dodnes, i přesto, že se celá oblast nachází na území CHKO Šumava.

37m. Vyšebrodsko, Rožmberk nad Vltavou (7352a): ca 2,6 km sz. od kostela ve městě, záp. od Horních Jílovic, pod *Corylus avellana*, 48°40'29,6"N, 14°20'57,6"E (GNSS), 720 m n. m., asi 50 ex. (not. T. Smrž 14. 4. 2007; leg. M. Lepší & P. Lepší 10. 4. 2018 CB 85888). – Rožmberk nad Vltavou (7352a): ca 2,6 km sz. od kostela ve městě, záp. od Horních Jílovic, v podrostu aleje bývalé úvozové cesty, 48°40'26,3"N, 14°20'50,1"E (www.mapy.cz), 740 m n. m., hojně (not. M. Lepší & P. Lepší 10. 4. 2018).

37n. Kaplické mezihoří, Omlenička (u Omlenic) (7252c): vých. svah Větrného kopce, ca 790 m zsz. od středu osady Vracov, pod *Corylus avellana*, 48°43'58,3"N, 14°24'41,6"E (GNSS), 760 m n. m., hojně (not. T. Smrž květen 2003; leg. M. Lepší & P. Lepší 10. 4. 2018 CB 85887).

Martin Lepší, Petr Lepší & Tomáš Smrž

***Dianthus sylvaticus* – hvozdík lesní (obr. 6 v barevné příloze 3)**

nová lokalita C1 druhu

Hvozdík lesní je vzácná a kriticky ohrožená rostlina jihočeské flóry. Je udáván z jižní části Šumavy a přilehlého Šumavsko-novohradského podhůří a několik málo lokalit je známo i z Třeboňské pánve a Středního Povltaví. V současné době se vyskytuje pouze asi na 20 lokalitách (Grulich in Lepší et al. 2013, Wimmer & Lepší in Lepší & Lepší 2018). Z Kaňonu Malše je druh udáván od osady Kladiny (Skalická & Houfek in Anonymus 1966), avšak informace o současném stavu lokality chybějí. Nová níže připojená lokalita je nálezci známa již od začátku 70. let 20. století.

37o. Kaňon Malše, Svatý Jan nad Malší (7152d): ca 2,1 km jz. od kostela v obci, acidofilní doubrava s druhově bohatým podrostem, přechodný typ mezi acidofilními doubravami sv. *Quercion roboris* a acidofilními teplomilnými doubravami sv. *Quercion petraeae*, 48°48'50,7"N, 14°29'02,1"E (www.mapy.cz), 475 m n. m., 7 trsíčků s 1–2 lodyhami a 1 větší trs s 10 lodyhami, celkem zhruba 10 lodyh v celé mikropopulaci bylo fertilních (not. & foto J. Wimmer 1. 7. 2018).

Jiří Wimmer & Martin Lepší

***Dryopteris borrieri* – kaprad' Borrerova**

nový C3 druh pro fytochorion

Kaprad' Borrerova se v jižní části Čech vyskytuje častěji v horských a podhorských oblastech, zatímco v nižších polohách chybí nebo je vázaná na místa s vyšší vzdušnou vlhkostí (Ekrt in Lepší et al. 2013). Z fytochorionu Vyšebrodsko nebyla doposud udávána, proto jsou níže uvedeny nové lokality. Zdá se, že v oblasti byla pouze přehlížena a bude se tam vyskytovat i jinde.

37m. Vyšebrodsko, Loučovice (7351d): ca 1 km vsv. od železniční stanice v obci, suť s dominantní *Picea abies* a *Betula* sp., 48°37'27,9"N, 14°16'10,7"E (GNSS), 655 m n. m., jeden trs (leg. M. Lepší & P. Lepší 22. 8. 2018 CB 85863). – Vyšší Brod (7351d): ca 2,2 km sz. od kláštera v obci, v příkopu lesní cesty, 48°38'04,9"N, 14°17'05,1"E (GNSS), 605 m n. m., jeden trs (leg. M. Lepší 14. 8. 2018 CB 85864). – Vyšší Brod (7351d): ca 790 m sz. od kláštera v obci, suť v kultuře *Picea abies*, 48°37'22,5"N, 14°17'42,9"E (GNSS), 635 m n. m., jeden jedinec (leg. M. Lepší 27. 9. 2018 CB 85876).

Martin Lepší

***Dryopteris cambrensis* – kaprad' plevinatá (obr. 3)**

dvě nové lokality C1 druhu

Kaprad' plevinatá je v celé České republice vzácná. Je poměrně obtížně rozeznatelná od příbuzných kapradí *D. borrieri* a *D. filix-mas*, proto je její rozšíření nedokonale známé. V jižní části Čech je známo přibližně deset lokalit v oreofytiku (Šumava, Novohradské hory, Jihlavské vrchy) a v navazujícím mezofytiku (čtyři podokresy Šumavsko-novohradského podhůří a Českomoravská vrchovina). Vzácnost druhu podtrhuje skutečnost, že na lokalitách se zpravidla vyskytuje pouze jediný trs. Ve fytochorionech Blanský les a Kaplické mezihoří, odkud pochází níže uvedené lokality, jsou známy pouze dvě lokality – z jedliny u Plešovic a z borového lesa u Bujanova (Ekt in Lepší et al. 2013).

37j. Blanský les, Hejdlav (u Chvalšín) (7151b), kulturní smrkový les ca 360 m záp. od Uhlířské hájovny, 48°51'48"N, 14°15'13"E (www.mapy.cz), 750 m n. m., 1 ex. (leg. P. Lepší 10. 6. 2018 CB, rev. L. Ekt).

37n. Kaplické mezihoří, Lipno nad Vltavou (7351a): ca 680 m sv. od vrcholu vrchu Kramolín, porost listnatých dřevin a keřů (hlavně lísky), 48°39'22,9"N, 14°14'18,7"E (GNSS), 765 m n. m., dva trsy (leg. M. Lepší 7. 6. 2018 CB 85862, rev. L. Ekt).

Petr Lepší & Martin Lepší

***Dryopteris expansa* – kaprad' podobná**

nový C4 druh pro fytochorion

Kaprad' podobná patří mezi obtížně určitelné druhy kapradin a k bezpečnému určení je nezbytné pozorovat znaky na výtrusech pod mikroskopem (Ekt et al. 2010). Z tohoto důvodu je přehlížena a její rozšíření je neúplně známo. V jižní části Čech byla zaznamenána ve všech fytochorionech s vyšším podílem lesů a s vyšší nadmořskou výškou (Ekt in Lepší et al. 2013). Výskyt v Blanském lese bylo proto možné očekávat. Na území přírodní rezervace Klet' byly zaznamenány tři lokality, ve skutečnosti jich bude mnohem více. Odhad přesného rozsahu populace kapradě podobné komplikuje velmi hojný výskyt podobného druhu *Dryopteris dilatata*, se kterým dochází k hybridizaci. Kromě kapradě podobné bylo v území dokladováno i několik kříženců těchto dvou druhů *Dryopteris × ambroseae* (doklady uloženy v CB).

37j. Blanský les, Křemže (7151b): hora Klet', střední část přírodní rezervace Klet', ca 1,04 km sz. od rozhledny, bučina, 48°52'26"N, 14°16'35"E (GNSS), 970 m n. m., několik ex. (leg. P. Lepší 22. 6. 2018 CB). – Křemže (7151b): hora Klet', jv. část přírodní rezervace Klet', ca 280 m ssv. od rozhledny, smíšený les (buk, smrk, klen), 48°52'04"N, 14°17'05"E (GNSS), 1000 m n. m., několik ex. (leg. P. Lepší 5. 6. 2018 CB). – Křemže (7151b): hora Klet', střední část přírodní rezervace Klet', ca 570 m sz. od rozhledny, pata skalní hradby, 48°52'10"N, 14°16'42"E (GNSS), 1050 m n. m., roztroušené (leg. P. Lepší 15. 6. 2017 CB).

Petr Lepší

***Elatine triandra* – úpor trojmužný**

nový C3 druh pro fytochorion

Úpor trojmužný je v současné době nejhojnějším zástupcem rodu v jižní části Čech s centrem rozšíření v rybníčních oblastech. Zároveň v jižní části Čech leží těžiště rozšíření v České republice (Kaplan et al. 2015). V posledních letech byl opakovaně nalezen v oblastech, kde nebyl v minulosti znám (Lepší M. in Lepší & Lepší 2016). Potenciální šíření úporu trojmužného se dává do souvislosti především se zabahnováním rybníků a s eutrofizací dřívě oligotrofních nádrží (Šumberová in Lepší et al. 2013). Na Vyšebrodsku nebyl úpor trojmužný doposud zaznamenán. Nová lokalita je nejvíce na jih vysunutou lokalitou druhu v České republice.

37m. Vyšebrodsko, Vyšší Brod (7351d): na pravém břehu vodní nádrže Lipno II, ca 1 km sz. od kláštera ve městě, zaplavené dno nádrže, 48°37'42,2"N, 14°17'55,3"E (GNSS), 565 m n. m., vzácné (leg. M. Lepší 14. 8. 2018 CB 85847).

Martin Lepší

Obr. 3 – *Dryopteris cambrensis* z vrchu Kramolín v Kaplickém mezihoří.

Fig. 3 – *Dryopteris cambrensis* from Kramolín hill near Lipno nad Vltavou village in the Kaplické mezihoří phytogeographical sub-district.

***Eleocharis mamillata* subsp. *austriaca* – bahnička bradavkatá rakouská**

nový C3 taxon pro fytochorion

Rozšíření této bahničky je nedokonale známe, doposud byla zaznamenána pouze v jižní části Šumavy a v přilehlém Předšumaví (Koutecký & Bureš in Lepší et al. 2013). Na tento výskyt navazuje i nová lokalita z Vyšebrodsko, odkud nebyla bahnička bradavkatá rakouská doposud udávána.

37m. Vyšebrodsko, Vyšší Brod (7351d): na pravém břehu vodní nádrže Lipno II, ca 1 km sz. od kláštera ve městě, břeh nádrže, 48°37'42,9"N, 14°17'53,9"E (GNSS), 565 m n. m., vzácně (leg. M. Lepší 14. 8. 2018 CB 85848).

Martin Lepší

***Eleocharis mamillata* subsp. *mamillata* – bahnička bradavkatá pravá**

nový C4 taxon pro fytochorion

Bahnička bradavkatá pravá se v jižní části Čech vyskytuje řidce roztroušeně obzvláště v chladnějším a vlhčím mezofytiku a oreofytiku. Ve fytochorionu Vyšebrodsko nebyla doposud pozorována. V sousedících fytochorionech údaje o jejím výskytu existují (Koutecký & Bureš in Lepší et al. 2013).

37m. Vyšebrodsko, Vyšší Brod (7351d): na pravém břehu vodní nádrže Lipno II, ca 1,5 km sz. od kláštera ve městě, břeh nádrže, 48°37'51,5"N, 14°17'34,3"E (GNSS), 565 m n. m., roztroušeně (leg. M. Lepší 14. 8. 2018 CB 85853).

Martin Lepší

***Elymus hispidus* – pýr prostřední (obr. 4)**

zařazení druhu do kategorie C1

Pýr prostřední je rostlina typická pro české i moravské termofytikum, kde roste v teplomilných trávnicích (i ruderalizovaných), lesních lemech, teplomilných křovinách a světlých doubravách. Do vlastních jižních Čech nezasahuje, jeho výskyt byl však publikován z přírodní památky Toužínské stráně u Dačic na jihozápadě Moravy (Ekrt & Ekrtová 2008). Tento údaj byl při zpracování Červené knihy květeny jižní části Čech opomenut (Lepší et al. 2013). Podle databáze PLADIAS (2019) pochází ze strání u Toužína také doklad uložený v herbáři Středočeského muzea v Roztokách u Prahy (ROZ) pořízený Josefem Šachlem v roce 1968; doklad byl revidován Jindřichem Chrtkem (Chrtek in Kaplan et al. 2018). Existuje také velmi starý údaj o výskytu druhu u Zlaté Koruny v Šumavsko-novohradském podhůří uvedený v „Květeně Zlatokorunska“ (Jungbauer 1842). Je zmíněn pod jménem *Agropyrum glaucum* společně s „*A. repens*“ a „*A. caninum*“. Druh byl do rukopisu květeny dopsán L. Čelakovským („b. Goldenkron am Wege beim Kalkofen“ = u Zlaté Koruny na cestě při vápence) s odkazem na Jungbauera a Rodlera. V Rodlerově práci (Rodler 1873) je druh, pod jménem *Triticum glaucum* Dsf., skutečně uveden (společně s pýrem plazivým uvedeným pod jménem *Triticum repens*). Druh však nebyl později u Zlaté Koruny nikdy pozorován, mohlo se tedy jednat o náhodné zavlečení nebo determinační omyl.

Vzhledem ke skutečnosti, že Toužínské stráně jsou jediným územím, kde byl druh v jižní části Čech dosud spolehlivě zjištěn, navrhuje ho řadit mezi kriticky ohrožené druhy (C1). Níže uvádíme podrobné nálezkové údaje z etikety herbářového dokladu s upřesněnými souřadnicemi od nálezců.

68. Moravské podhůří Vysociny, Toužín (u Dačic) (6958b): rezervace Toužínské stráně, strmé svahy nad Volfířovským potokem v sv. části obce Toužín, 49°04'29,9"N, 15°25'13,0"E, 470 m n. m. (leg. L. Ekrt & E. Ekrtová 29. 6. 2007 CB 71196).

Karel Boublík & Martin Lepší

***Epilobium parviflorum* – vrbovka malokvětá**

nový C3 druh pro fytochorion

Vrbovka malokvětá byla v jižní části Čech zaznamenána téměř ve všech fytogeografických okresech. Záznamy chybí z pěti podokresů Šumavsko-novohradského podhůří, z Čertova břemene, ze tří podokresů Šumavy a z Novohradských hor (Lepší M. in Lepší & Lepší 2013, 2017, Danihelka in

Obr. 4 – *Elymus hispidus* z Toužínských strání u Dačic na Českomoravské vrchovině.

Fig. 4 – *Elymus hispidus* from the Toužínské stráně Nature Monument near Dačice town in the Českomoravská vrchovina phytogeographical district.

Kaplan et al. 2018). Absence výskytu v některých uvedených oblastech lze přičítat nedostatečnému průzkumu. Níže uvedená lokalita je prvním záznamem pro fytochorion Vyšebrodsko a zároveň nejvíce na jih vysunutou lokalitou druhu v České republice (Danihelka l. c.).

37m. Vyšebrodsko, Vyšší Brod (7351d): u železniční stanice v obci, ca 430 m sv. od kláštera, okraj náspu železnice, 48°37'26,5"N, 14°18'30,0"E (GNSS), 560 m n. m., jeden jedinec (leg. M. Lepší 14. 8. 2018 CB 85837).

Martin Lepší

***Equisetum pratense* – přeslička luční**

nový C3 druh pro fytochorion

Přeslička luční je druh zařiznutých říčních nebo potočních údolí suprakolinního až submontánního stupně. V loňském roce byly publikovány dvě nové lokality přesličky luční – z Křemžských hadců a Kaplického mezihoří (Janáková & Lepší in Lepší & Lepší 2018). Nález druhu v dalším fytochorionu Šumavsko-novohradského podhůří upřesňuje znalosti o jejím rozšíření.

37m. Vyšebrodsko, Vyšší Brod (7351d): ca 3,2 km sz. od kláštera v obci, pravý břeh Vltavy, na břehu v lese, 48°38'35,5"N, 14°16'34,6"E (GNSS), 580 m n. m., malý porost (leg. M. Lepší & P. Lepší 22. 8. 2018 CB 85866).

Petr Lepší & Martin Lepší

***Erigeron macrophyllus* – turan velkolistý**

nový C3 druh pro dva fytochoriony

Turan velkolistý patří v jižní části Čech k druhům alpského migrantu. Roste na reliktních skalních stanovištích v říčních údolích a druhotně také na antropogenních místech, jako jsou např. příkopy, náspy a lomy. Jeho rozšíření není dokonale známé, protože nebyl do nedávné doby rozlišován. Dosud byl zaznamenán jen v západní polovině jižní části Čech, v několika fytochorionech Šumavy a Šumavsko-novohradského podhůří, dále na Blatensku a Písecko-hlubockém hřebeni (Boublík & Lepší M. in Lepší et al. 2013). Níže uvedené nové záznamy pro dva fytochoriony mají zřetelně antropogenní charakter.

37n. Kaplické mezihoří, Bělá (u Malont) (7353a): 1,5 km sz. od kaple, při lesní cestě v bývalém zemníku, 48°40'08,3"N, 14°34'18,9"E (GNSS), 650 m n. m. (leg. M. Lepší 26. 9. 2001 CB 33655). – Bělá (u Malont) (7353a): 1,65 km ssz. od kaple, při lesní cestě, 48°40'19,1"N, 14°34'39,8"E (www.mapy.cz), 680 m n. m. (leg. P. Lepší 11. 8. 2004 CB 38630, rev. O. Šída).

89. Novohradské hory, Pohorská Ves (7353b): bývalá pila Uhlíště, v areálu pily, 48°39'20,3"N, 14°38'45,1"E (GNSS), 755 m n. m. (leg. M. Lepší 28. 9. 2004 CB 38627).

Martin Lepší

***Euphrasia stricta* – světlík tuhý**

nový C4 druh pro fytochorion

Tento silně ustupující druh rostoucí na oligotrofních rozvolněných travních se pravděpodobně doposud vyskytuje ve všech jihočeských fytochorionech. Spolehlivé záznamy chybí pouze ze čtyř malých fytochorionů, z Křemžských hadců, Vyšebrodsko, Lhotického permu a Javorníka (Lepší M. in Lepší & Lepší 2016).

37m. Vyšebrodsko, Vyšší Brod (7351d): ca 2,5 km sz. od kláštera ve městě, na lesní cestě, 48°38'17,4"N, 14°17'03,0"E (GNSS), 590 m n. m., několik jedinců (leg. M. Lepší 14. 8. 2018 CB 85832, rev. M. Štech).

Martin Lepší

***Galeopsis pernhofferi* – konopice Pernhofferova**

nový D2 druh pro dva fytochoriony

Rozšíření konopice Pernhofferovy není dostatečně známé, neboť se rozlišuje pouze krátce a je

stále přehlíženým druhem. Záznamy o výskytu druhu v jižní části Čech pocházejí z Březnického Podbrdského, Blatenského, Horního Pootaví, Sušicko-horažďovických vápenců, Kaplického mezihoří, Třeboňské pánve, Jihočeské pahorkatiny (všechny fytochoriony), Středního Povltaví, Táborskovo-vlašimské pahorkatiny a Českomoravské vrchoviny. Z Šumavy je udávána kromě Javorníku a Trojmezenské vrchoviny ze všech fytogeografických podokresů (Ekt in Lepší et al. 2013, Hlaváček & Lepší in Lepší & Lepší 2017). V tomto příspěvku je druh uveden poprvé z fytochorionů Trojmezenská vrchovina a Vyšebrodsko.

37m. Vyšebrodsko, Vyšší Brod (7351d): ca 1,8 km sz. od kláštera ve městě, okraj lesní cesty, 48°37'51,9"N, 14°17'16,8"E (GNSS), 595 m n. m., několik jedinců (leg. M. Lepší 14. 8. 2018 CB 85831).

88e. Trojmezenská hornatina, Nová Pec (7249d): ca 2,6 km vsv. od vrcholu hory Smrčina, okraj lesní cesty, 48°44'39,7"N, 13°57'20,2"E (GNSS), 975 m n. m., několik jedinců (leg. M. Lepší 25. 7. 2018 CB 85822).

Martin Lepší

***Gentianella praecox* subsp. *bohemica* – hořeček mnohotvarý český**

dvě historické lokality C1 druhu

Hořeček mnohotvarý český je jedním z nejohroženějších druhů květeny České republiky. Jeho historický i aktuální stav rozšíření shrnuli J. Kirschner a J. Brabec v projektu PLADIAS (Kirschner & Brabec in Kaplan et al. 2018), kde publikovali mapu rozšíření druhu v České republice s rozlišením současného a historického výskytu. V jižní části Čech byl druh v minulosti zaznamenán téměř ve všech fytochorionech. Současný výskyt je koncentrovaný do Předšumaví, které patří díky velkému počtu a velikosti populací k nejdůležitějším částem v celkovém areálu (Kirschnerová & Brabec in Lepší et al. 2013).

Níže popsané lokality doplňují znalosti o historickém rozšíření hořečku. Jedná se o místa v blízkosti ještě dnes existujících populací v prostoru VVP Boletice. Lokalita u Žestova je vzdálená asi 500 m od zaniklé lokality, kterou v roce 1996 objevil S. Kučera pod Korunní horou – „na pastvině na svahu k lesu ca 0,3 km vých. od Žestova“ (Kirschner & Brabec l. c.). Současný stav níže uvedené lokality u Žestova, na které kdysi hořeček rostl, je poměrně dobrý – místo je extensivně paseno a porost odpovídá poměrně zachovalým širokolistým suchým trávníkům. Výskyt hořečku nelze proto stále vyloučit. Naposledy byl druh neúspěšně ověřován v říjnu roku 2018. Bylo by vhodné se pokusit o „záchranný management“ např. rozrušením drnu. Současný stav lokality u Kájova není znám.

37l. Českokrumlovské Předšumaví, Hořice na Šumavě (7251a): svahová louka (pastvina) ca 200 m zsz. od středu osady Žestov, 48°46'33,9"N, 14°12'41,8"E (www.mapy.cz), 650 m n. m., desítky ex. (not. V. Dolanský, naposledy ověřeno v letech 2000–2004). – Kájov (7151d): louka mezi křovinami a silnicí na Přelstici ca 530 m zjz. od kostela v obci, 48°48'26,6"N, 14°15'07,6"E (www.mapy.cz), 590 m n. m. (not. V. Dolanský, lokalita zanikla před více než 15 lety).

Václav Dolanský & Petr Lepší

***Heliopsis helianthoides* – janeba drsná (obr. 5)**

nový adventivní druh pro jižní část Čech

Janeba drsná je vytrvalá, až 1,5 m vysoká rostlina s velkými žlutými květy, poněkud připomínající rod *Rudbeckia*. Je poměrně často pěstovaná pro okrasu. Pochází ze Severní Ameriky, odkud byla přivezena do Evropy již v 18. století. Její zplanění bylo pozorováno v Rakousku, České republice, Maďarsku a Švédsku (Bělohávková in Slavík & Štěpánková 2004, DAISIE 2018). Na území České republiky byla zaznamenána jako zplanělá např. v Poděbradech a u Podivína u Břeclavi (Bělohávková l. c.) a je řazena mezi příležitostně se vyskytující neofyty (Pyšek et al. 2012). Na území jižní části Čech byla poprvé zaznamenána jako pozůstatek kultury na Šumavě v prostoru bývalé obce Krásná hora nedaleko Nového Údolí (V. Horvátová 2006 CB, Horvátová in PLADIAS 2019). Na lokalitu ve Středním Povltaví byla zřejmě zavlečena z nedaleké osady.

41. Střední Povltaví, Podolí I (6651b): ca 1,5 km ssz. od kostela v obci, poblíž samoty Podolí, narušovaná plocha u lesní cesty, 49°22'24,1"N, 14°18'24,1"E (GNSS), 465 m n. m., 3 ex. (leg. M. Lepší & P. Lepší 4. 10. 2018 CB 85922).

Petr Lepší & Martin Lepší

***Hieracium maculatum* – jestřábník skvrnitý**

dvě nové lokality C1 druhu

Jestřábník skvrnitý je i přes nápadný vzhled přehlíženým druhem. V jižní části Čech je známý teprve krátce, až od roku 2001. Od té doby byl zaznamenán v několika dalších fytochorionech (Sušicko-horažďovické vápence, Českokrumlovské Předšumaví, Novohradské podhůří, Kaňon Malše, Písecko-hlubocký hřeben, Tábořsko-vlašimská pahorkatina) a je pravděpodobné, že lokalit bude přibývat (Lepší M. in Lepší & Lepší 2018). Z Českokrumlovského Předšumaví je udáván ze dvou lokalit nedaleko Českého Krumlova – z národní přírodní rezervace Vyšenské kopce a z okraje přírodní památky Výří vrch. Nové lokality pocházejí ze stejné oblasti a z botanicky dobře známých lokalit.

37l. Českokrumlovské Předšumaví, Český Krumlov (7151d): nestabilní svahy bývalého lomu zvaného Vápenka na vých. okraji města, okraj suti, 48°49'05,7"N, 14°18'22,8"E (GNSS), 515 m n. m., několik jedinců (leg. M. Lepší 24. 5. 2018 CB 85996). – Český Krumlov (7151d), východní část přírodní památky Kalamandra, skalnatý prudký svah ca 310 m jžz. od vrchu Nad Mlýnem (kóta 615 m), 48°49'16"N, 14°16'51"E (www.mapy.cz), 520 m n. m., 8 jedinců (leg. P. Lepší 30. 5. 2018 CB).

Martin Lepší & Petr Lepší

***Knautia macedonica* Griseb. – chrastavec makedonský**

nový adventivní druh pro Českou republiku

Tento druh chrastavce původem z Balkánského poloostrova se v posledních letech začal u nás častěji pěstovat především v takzvaných šterkových záhonech okrasných rostlin. Od našich domácích chrastavců se na první pohled odlišuje barvou květu, která je u pěstovaných rostlin tmavě hnědofialová (v přírodě mohou mít květy i jiné zbarvení, bližší našim chrastavcům). Dále se druh vyznačuje nečleněnými přízemními listy, které v době květu na rozdíl od domácích chrastavců zasychají (Jäger et al. 2008). Na území České republiky nebylo jeho zplnění doposud pozorováno (Pyšek et al. 2012). V Nedabyli zplněl ve spárách dlažby chodníku a v narušených místech trávníku druhým nebo třetím rokem po vysazení druhu do přilehlého nově vybudovaného šterkového záhonu u pomníku padlých. Je velmi pravděpodobné, že druh zplání i na jiných místech našeho státu. V původním areálu roste v křovinách, na lukách a ve světlých lesích (Jäger l. c.).

37p. Novohradské podhůří, Nedabyle (7053c): ca 190 m zsz. od kapličky v obci, spáry dlážděného chodníku a přilehlý ruderalizovaný trávník, 48°55'42,5"N, 14°30'51,1"E (GNSS), 465 m n. m., několik jedinců (leg. M. Lepší 29. 5. 2018 CB 85897).

Martin Lepší

***Leucanthemum ×superbum* – kopretina „zahradní“**

nová lokalita vzácného adventivního druhu

Tímto jménem jsou označovány pro okrasu pěstované tzv. velkokvěté zahradní kopretiny, pro které se často používá nesprávné jméno *Leucanthemum maximum*, které náleží pyrenejskému druhu s menšími úbory (Zelený in Slavík & Štěpánková 2004). Hybrid *L. ×superbum* údajně vznikl křížením právě *L. maximum* s *L. lacustre* (Brot.) Samp. Kopretina „zahradní“ není vedena mezi zplněnými druhy našeho státu (Pyšek et al. 2012) i přesto, že v databázi PLADIAS (2019) je shromážděno okolo deseti záznamů o jejím zplnění. Z jižní části Čech existují pouze tři záznamy o adventivním výskytu na Písecko-hlubockém hřebeni (Kluky, Semice, Nová Ves u Protivína; Havlíček 2000). Níže je uvedena nová lokalita z Šumavy, kde kopretina rostla společně s rovněž zplněným druhem *Lysimachia punctata*. Rostliny mohly být na lokalitu zavezeny se zahradním odpadem nebo se může jednat o pozůstatek kultury v blízkosti dnes již neexistující stavby.

88b. Šumavské pláň, Smí (6946b): ca 1,8 km jz. od kostela v obci, okraj lesa u silnice, 49°04'50,2"N, 13°27'29,3"N (GNSS), 855 m n. m., dvě kvetoucí lodyhy (leg. M. Lepší 26. 7. 2018 CB 85820).

Martin Lepší

***Neottia nidus-avis* – hlítník hnízdák**

nový C3 druh pro dva fytochoriony

Hlítník hnízdák se v jihočeském regionu vyskytuje poměrně vzácně, častěji pouze v oblastech s přítomností bazických hornin a větším zastoupením listnatých porostů. Byl zaznamenán ve většině jihočeských fytochorionů i když často pouze ojediněle. Údaje chybí z Březnického Podbrdsk, Křemžských hadců, Vyšebrodsk, Kaňonu Malše, Lhotického permu, Čertova břemene, Trojmezenské hornatiny a Svatotomášské hornatiny (Lepší et al. 2013, Půbal in Lepší & Lepší 2015). Tento příspěvek přináší první údaje o výskytu druhu v Trojmezenské hornatině a ve Lhotickém permu. Je pravděpodobné, že v bukových porostech Trojmezenské hornatiny bude růst na více místech a recentní výskyt je pravděpodobný i ve Lhotickém permu, kde se dodnes zachovaly listnaté porosty.

40c. Lhotický perm, Lhotice (u Lišova) (6953c): řediny kulturních porostů v údolí potoka, ca 0,8 km jvv. obce, 49°02'51,8"N, 14°32'06,5"E (www.mapy.cz), 490 m n. m. (leg. S. Kučera 7. 4. 1974 CB 20571).

88e. Trojmezenská hornatina, Nová Pec (7249d): ca 2,4 km sv. od vrcholu hory Smrčina, okraj lesní cesty v bučině, 48°44'47,9"N, 13°57'01,0"E (GNSS), 945 m n. m., 30–40 jedinců (leg. M. Lepší 25. 7. 2018 CB 85823).

Martin Lepší & Milan Kotlínek

***Orchis militaris* – vstavač vojenský** (obr. 7–8 v barevné příloze 3)

nový C1 druh pro fytochorion

O vstavači vojenském bylo již v tomto cyklu referováno v roce 2011, kdy byla publikována ve sledovaném území pátá lokalita u Přídolí v Kaplickém mezihoří (Dolanský & Lepší in Lepší & Lepší 2011). Ostatní jihočeské a dnes již zaniklé lokality se nacházely v Horním Pootaví (u Milčic), na Čkyňských vápencích (u Sudslavic) a v Českokrumlovském Předšumaví (u Českého Krumlova – 2 lokality; Lepší P. in Lepší et al. 2013). O to významnější je nález druhu z opačného konce jižní části Čech z Táborsko-vlašimské pahorkatiny. Stejně jako u výše uvedených výskytů se na nové lokalitě vyskytovala jediná kvetoucí rostlina. V následujících letech rostlina nekvetla, avšak byly pozorovány sterilní listové růžice, jejichž počet vzrůstá.

42b. Táborsko-vlašimská pahorkatina, Dolní Hořice (6555c): přírodní rezervace Kladrubská hora, v prostoru spodního lomu ca 260 m zjz. od vrcholu vrchu Kladrubská hora (kóta 602 m), 49°25'46,9"N, 14°51'00,5"E (www.mapy.cz), ca 550 m n. m., 1. ex. (not. & foto J. Hlášek 27. 5. 2015). Dne 5. 6. 2016 byla zaznamenána jedna nekvetoucí rostlina, 19. 6. 2017 dvě nekvetoucí rostliny, 5. 6. 2018 čtyři nekvetoucí rostliny (vše not. P. Špinar).

Josef Hlášek & Pavel Špinar

***Persicaria mitis* – rdesno řídkokvěté**

nová lokalita D2 druhu

Rdesno řídkokvěté je evropský lesní a mokřadní druh, který má v České republice nestejněměrné rozšíření – je poměrně hojný na celém území Moravy mimo horských poloh a ve východních, středních a severních Čechách, zatímco jinde je vzácný nebo chybí (Šumberová & Danihelka in Kaplan et al. 2018). V jižní části Čech se vyskytuje velmi vzácně, větší část údajů navíc není doložena herbářovou položkou a může jít o determinální chyby (Lepší M. in Lepší & Lepší 2016, Šumberová & Danihelka l. c.). Herbářové doklady pocházejí až z posledních několika let, kdy začala být rozšíření tohoto druhu v jižní části Čech věnována větší pozornost. Konkrétně z Třeboňské pánve herbářové doklady dosud zcela chyběly a i věrohodných literárních údajů je pouze pět až šest (Lepší M. in Lepší et al. 2013, Šumberová & Danihelka l. c.). Absence starších dokladů i malá

velikost populací a pro tento druh typická vazba na nestabilní prostředí naznačují, že alespoň v některých případech, včetně zde uváděného, může jít o novodobá a nejspíše jen přechodná zavlečení druhu, např. s lesnickou nebo rybářskou technikou.

39. Třeboňská pánev, Sezimovo Ústí (6654a): křižovatka cest v lesíku u statku „Samota“ u sev. konce hráze rybníka Starý Kravín, asi 2,2 km vsv. od železniční stanice Sezimovo Ústí, 49°22'57,5"N, 14°43'39,1"E (GNSS), 420 m n. m., asi 10 vzrostlých bohatě větvených exemplářů ve vyschlé louži (leg. P. Koutecký 20. 10. 2018 CBFS, CB 86096).

Petr Koutecký

***Pilosella aurantiaca* – chlupáček oranžový**

nový C4 druh pro tři fytochoriony – adventivní výskyt

Chlupáček oranžový je považován za původní druh jihočeské flóry pouze na území Šumavských plání. Ve zbývajících, především v níže položených oblastech, je s jistotou pouze zdomácnělý. Hlavně zplaňuje ze zahrad, kde je s oblibou pěstován pro okrasu. Sekundární původ mají i níže uvedené prvotní záznamy o výskytu druhu v Českokrumlovském Předšumaví, Novohradském podhůří a na Vyšebrodsku.

37l. Českokrumlovské Předšumaví, Český Krumlov (7151d): travnatý svah pod zahrádkářskou osadou ca 330 m jv. od vrcholu Městského vrchu (kóta 608 m), roztroušeně, 48°49'21,1"N, 14°18'37,2"E (www.mapy.cz), 560 m n. m. (not. P. Lepší 7. 7. 2018).

37m. Vyšebrodsko, Loučovice (7351d): ca 380 m jv. od vlakové stanice v obci, podél silnice do Vyššího Brodu, na pravém břehu Vltavy, ruderalní trávník, 48°37'11,7"N, 14°15'42,5"E (GNSS), 670 m n. m., několik jedinců (leg. M. Lepší & P. Lepší 22. 8. 2018 CB 85872).

37p. Novohradské podhůří, Horní Stropnice (7254a): ca 150 m vsv. od kostela v obci, příkop u silnice, 48°45'44,5"N, 14°44'22,9"E (GNSS), 550 m n. m., v okolí roztroušeně (leg. M. Lepší 14. 8. 2017 CB 85088). – Nedabyle (7053c): zplanělý v trávnících na několika místech v obci, 48°55'46,5"N, 14°31'01,2"E (www.mapy.cz), 485 m n. m. (not. M. Lepší 2015). – Nová Ves (7053c), svahy příkopu silnice ca 400 m ssz. od železniční zastávky v obci, 48°55'29,1"N, 14°31'41,4"E, 465 m n. m., několik rostlin (not. M. Lepší 2017).

Martin Lepší

***Pilosella bauhini* × *Pilosella glomerata* × *Pilosella officinarum* (obr. 6)**

nový hybrid pro Českou republiku

Na níže uvedené lokalitě byla nedávno nalezena populace dosud nepopsané hybridní kombinace chlupáčků *P. bauhini* – *P. glomerata* (cf. Kotlínek & Chrtek in Lepší & Lepší 2016). V roce 2017 se podařilo na stejné lokalitě zaznamenat křížence tohoto hybridu s *P. officinarum*: *Pilosella bauhini* × *Pilosella glomerata* < *Pilosella officinarum*. Tyto rostliny se prakticky nedají morfologicky odlišit od *P. pilosellina* (*P. densiflora* < *P. officinarum*). Důvodem je morfologická podobnost *P. densiflora* (*P. bauhini* – *P. cymosa*) a hybridu *P. bauhini* × *P. glomerata*. Nově nalezený hybrid je kombinací čtyř hlavních druhů chlupáčků (*P. bauhini*, *P. caespitosa*, *P. cymosa* a *P. officinarum*).

39. Třeboňská pánev, Rapšach (7155b): v okolí linie mladých borovic na již. okraji přírodní památky Pískovna u Dračice, ca 1,4 km sev. od kostela v Rapšachu, 48°53'27,7"N, 14°55'59,2"E (www.mapy.cz), 470 m n. m., desítky rostlin (leg. M. Kotlínek 22. 7. 2017, 5. 6. 2018 herb. Kotlínek, rev. J. Chrtek; leg. M. Kotlínek & M. Lepší 5. 6. 2018 CB 86019, 86020).

Milan Kotlínek & Jindřich Chrtek

***Pilosella norrliniiformis* (Pohle & Zahn) Soják – chlupáček načervenalý**

nový D2 druh pro fytochorion

Chlupáček načervenalý je hybridní taxon, jehož rodičovskými druhy jsou *P. glomerata* a *P. aurantiaca*. Druh byl dosud v jižní části Čech zaznamenán pouze jednou u Budčetic na Sušicko-Horažďovických vápencích (Chrtek in Lepší et al. 2013). V roce 2017 byly nalezeny tři rostliny

Obr. 6 – Kříženec *Pilosella glomerata* × *P. bauhini* × *P. officinarum* z bývalé pískovny u Františkova v Třeboňské pánvi.

Fig. 6 – Hybrid of *Pilosella glomerata* × *P. bauhini* × *P. officinarum* from former sandpit near Františkov village in the Třeboňská pánev phytogeographical district.

chlupáčku načervenalého u Zhůří u Horské Kvildy, rostoucích zde v lemu louky spolu s oběma rodičovskými druhy. Vzhledem k hojnému rozšíření obou rodičovských druhů na Šumavě se dají předpokládat další nálezy.

88b. Šumavské pláně, Zhůří (u Rejštejna) (6947a): pastviny ca 300 m již. od vrcholu Hut'ské hory v bývalém Zhůří u Horské Kvildy, 49°05'17,2"N, 13°32'56,0"E (GNSS), 1140 m n. m., tři rostliny (leg. M. Kotlínek 19. 6. 2017 herb. Kotlínek, rev. J. Chrtek).

Milan Kotlínek & Jindřich Chrtek

***Pilosella piloselloides* – chlupáček úzkolistý**

zařazení druhu do kategorie C2

Chlupáček úzkolistý je velmi proměnlivý druh. V České republice se vyskytují dvě skupiny subspecií – skupina *praealta*, která roste především v nižších polohách a v České republice je udáváno 10 poddruhů a skupina *obscura* s těžištěm výskytu ve výše položených oblastech s 3 od nás udávanými poddruhy (Chrtek in Slavík & Štěpánková 2004). V Červené knize květeny jižní části Čech je u chlupáčku úzkolistého uváděna pouze subsp. *praealta*, která je považována za kriticky ohrožený taxon jihočeské flóry. Je udávána z Volyňského Předšumaví, Čkyňských vápenců a Třeboňské pánve (Chrtek in Lepší et al. 2013). V roce 2017 byla publikována mapa rozšíření chlupáčku úzkolistého (Rotreklová & Chrtek in Kaplan et al. 2017) bez rozlišení podruhů uvádějící výskyt z mnoha dalších jihočeských fytochorionů – z Blatenska, Horního Pootaví, Chvalšinského Předšumaví, Křemžských hadců, Českokrumlovského Předšumaví, Kaplického mezihoří, Sedlčansko-milevské pahorkatiny, Šumavských plání a Boubínsko-stožecké hornatiny. Z Šumavských plání, kam spadá i zde publikovaná nová lokalita, je uváděn z okolí Prášil, Vchynice-Tetova a Filipovi Hutí. Ze stejného fytochorionu je navíc již L. Čelakovským u Prášil a Horské Kvildy uváděno *Hieracium prealtum* subsp. *genuinum*. Taxonomická interpretace těchto údajů je však nejistá, neboť údaj se mohl vztahovat jak k *P. piloselloides*, tak k *P. bauhini* (Chrtek in Lepší et al. 2013).

V roce 2017 byla nalezena poměrně bohatá populace *Pilosella piloselloides* u Zhůří u Horské Kvildy, kde se druh vyskytuje spolu s dalšími žlutými chlupáčky, jež jsou zde vesměs hojnější (*P. floribunda*, *P. caespitosa*, *P. glomerata*) a mezi nimiž může snadno dojít k jeho přehlédnutí. Rostliny morfologicky odpovídaly spíše subsp. *obscura*, jež nebyla dosud v jižní části Čech uváděna. Vzhledem k nově publikovaným lokalitám a nálezu morfotypu odpovídajícímu spíše subsp. *obscura* navrhuje *Pilosella piloselloides* bez rozlišení podruhů nově zařadit mezi silně ohrožené druhy jihočeské flóry.

88b. Šumavské pláně, Zhůří (u Rejštejna) (6947a): pastviny ca 300 m již. od vrcholu Hut'ské hory v bývalém Zhůří u Horské Kvildy, 49°05'17,2"N, 13°32'56,0"E (GNSS), 1140 m n. m., desítky rostlin (leg. M. Kotlínek 19. 6. 2017 herb. Kotlínek, rev. J. Chrtek).

Milan Kotlínek & Jindřich Chrtek

***Pilosella stoloniflora* – chlupáček výběžkokvětý**

nový D2 druh pro fytochorion – druhotný výskyt

Tímto jménem jsou označovány apomiktické linie a sexuální hybridy, které vznikají hybridizací mezi druhy *P. aurantiaca* a *P. officinarum*. V jižní části Čech se vyskytují pouze sexuálně se rozmnožující kříženci, vzácně vznikající ve směsných populacích obou rodičů. Přirozeně se chlupáček výběžkokvětý vyskytuje pouze na Šumavě u Knížecích Plání a Zhůří, kde je za domácí druh považovaný *P. aurantiaca* (Chrtek in Lepší et al. 2013). V ostatních částech jihočeského regionu je *P. aurantiaca* nepůvodním druhem a tedy i produkty jeho hybridizace je nutné považovat za druhotné, jako např. záznam ze Zlaté Koruny v Českokrumlovském Předšumaví (Lepší & Lepší in Lepší & Lepší 2010) nebo níže uvedený první záznam druhu v Novohradském podhůří.

37p. Novohradské podhůří, Žumberk (u Žáru) (7254a): ca 140 m jz. od kostela v obci, víceméně ruderální trávník pod hradbami tvrzi, 48°47'41,5"N, 14°40'51,9"E (GNSS), 535 m n. m., malý porost (leg. J. Velebil & M. Lepší 10. 6. 2018 CB 85896).

Martin Lepší & Jiří Velebil

***Pinus ×celakovskiorum* – borovice Čelakovských** (obr. 9–10 v barevné příloze 3–4)

nová lokalita vzácného křížence

Tento velmi vzácný kříženec kleče a sosny byl pro vědu poprvé popsán z balvanité suti pod karem Plešného jezera v Trojmezenské hornatině, kde se vyskytuje dodnes. Dále je udáván z Chalupské slati u Borových Lad na Šumavských pláních a mimo jižní část Čech také z Krušných hor. Ze zahraničí existují údaje z Polska, Slovenska a Itálie (Businský & Kirschner 2010). Nově objevená lokalita leží na narušeném svahu, který zřejmě vznikl v souvislosti s budováním cesty nad Roklanským potokem. Asi 12 m vysoký hybrid se vyskytuje na horní hraně strže v řídkém porostu *Pinus sylvestris* a *Picea abies*. Na hybridní původ jedince ukazuje kromě intermediálního zbarvení jehličí, šišek a postavení konelet i celkový vzrůst – dvě spodní větve byly nápadně dlouze šavlovité a dokládají, že na vzniku hybridu se podílela kleč a nikoliv blatka. Nedaleko pod tímto stromem uvnitř řídkého porostu mladých sosen se vyskytovali nejméně dva další jedinci hybridního původu. Porosty druhého rodiče, kleče, jsou hojně a nadohled v přilehlých rašeliništích.

88b. Šumavské pláně, Modrava (6946d): v údolí Roklanského potoka ca 2,3 km sz. od centra obce, poblíž samoty Rybárna, otevřený narušený svah nad silnicí, zarůstající plocha podél sinice, 49°02'07,7"N, 13°28'17,0"E (GNSS), 1010 m n. m., jeden ca 12 m vysoký strom a dva odrostky (leg. M. Lepší 21. 6. 2018 CB 85792, 85793).

Martin Lepší

***Polycnemum majus* – chruplavník větší**

přeražení z kategorie A1 do C1

Chruplavník větší je v České republice kriticky ohroženým druhem. Dříve rostl především v teplých pahorkatinách s hojnějším výskytem ve středních Čechách, v Polabí a na jižní Moravě. V současnosti je na ústupu. Rostl na výslunných a skalnatých stráních, polích, úhorech a železničních náspech. Vyhledává písčité a šterkovité půdy vyvinuté především na bazickém podkladu (Tomšovic in Hejný & Slavík 1990). V jižní části Čech byl zaznamenán pouze vzácně a za posledních 50 let nebyl ve sledovaném území pozorován (Paulič in Lepší et al. 2013). Dříve rostl na železničním nádraží v Horažďovicích na Horažďovicku, na poli u hradu Rabí na Sušicko-horažďovických vápencích, na poli u Domanic na Strakonických vápencích a u Českého Krumlova v Českokrumlovském Předšumaví (Paulič l. c.). Na Třeboňsku nebyl doposud nalezen a vše nasvědčuje na novodobé zavlečení druhu v souvislosti se stavebními úpravami, které probíhaly v areálu úpravní vody a blízkém okolí. Vzhledem k tomu, že výskyt chruplavníku většího v jihočeském regionu měl vždy ruderalní charakter, lze i tento novodobý výskyt považovat za dostatečný důvod k přeražení druhu z kategorie vyhynulých druhů do kategorie kriticky ohrožených rostlin jižní části Čech.

39. Třeboňská pánev, Hamr (7055c): osada Kosky, v části zvané U Jouzů, zcela obnažená písčitá plocha v sv. části areálu úpravní vody v osadě, podél plotu a přímo pod ním, 48°56'58,3"N, 14°53'09,1"E (www.mapy.cz), 445 m n. m., několik desítek rostlin (leg. J. Blahovec 23. 7. 2016 herb. Blahovec 2016/103-I, rev. P. Dřevojan). V roce 2018 ověřil nálezce výskyt 11 statných plodících rostlin přímo na místě původního nálezu a také nově čtyři rostliny u vjezdu do areálu úpravní a dvě rostliny při podezdívce plotu u parkoviště podél silnice vedoucí do Majdaleny.

Jan Blahovec & Martin Lepší

***Potentilla lindackeri* – mochna Lindackerova** (obr. 7)

nový C1 druh pro fytochorion

Mochna Lindackerova je hybridogenní druh vzniklý křížením *P. argentea* a *P. verna*. V jižní části Čech je velmi vzácná. Recentně je známá pouze ze zářezu železniční trati v Jindřichu na Českomoravské vrchovině (Boublík et al. 2019). Historické a dlouhou dobu neověřené záznamy pocházejí z Třeboňské pánve (Soběslav, naposledy v roce 1906), Táborsko-vlašimské pahorkatiny (Čekanice u Tábora, 1906) a Českomoravské vrchoviny (Jindřichův Hradec, 1954). Nově objevená lokalita leží v Budějovické pánvi, kde druh nebyl doposud uváděn (Lepší P. in Lepší et al. 2013).

HERBARIUM MUSEI REGIONALIS BOHEMIAE MERIDIONALIS
ČESKÉ BUDĚJOVICE

Flora: Southern Bohemia

Potentilla lindackeri Tausch

Dehtáře (okres České Budějovice), ca 480 m SW of chapel in village, dry
grassland on fish-pond dam

Frequency: several individuals

Note:

Altitude: 410 m WGS 84: 49°0'25,78"N; 14°18'24,48"E

Quadrant: 6951 ddc ID GPS: 89

Phytogeographical distr.: Budějovická pánev

Date: 2.5.2018

Collected: Martin Lepší

Quadrant - Brändel & F. at Hutton V. 1963. Bot. Deutsch. Bot. Ges. Phytogeographical distr. - Šalická V. 1988. Kytava (ČR.)

Obr. 7 – *Potentilla lindackeri* z hráze rybníka Dehtář v Budějovické pánvi.

Fig. 7 – *Potentilla lindackeri* from the dam of Dehtář fish pond in the Budějovická pánev phytogeographical district.

Na lokalitě se mochna Lindackerova vyskytovala společně s *P. verna*. Zda byl druh na lokalitu zavlečen, nebo vznikl hybridizací na místě nebo je součástí přirozeného a velmi disjunktního výskytu v jižní části Čech nelze v současnosti objektivně rozhodnout.

38. Budějovická pánev, Dehtáře (u Žabovřesk) (6951d): ca 480 m jz. od kapličky v osadě, suchý trávník na hrázi rybníka, 49°00'25,8"N, 14°18'24,5"E (GNSS), 410 m n. m., několik jedinců (leg. M. Lepší 2. 5. 2018 CB 85892).

Martin Lepší

***Potentilla norvegica* – mochna norská**

nový C3 druh pro fytochorion

Centrum rozšíření této rostliny obnažených den rybníků, břehů řek a vzácněji i ruderalních stanovišť se nachází v jižní části Čech v Třeboňské pánvi a na Blatensku (Lepší P. in Lepší & Lepší 2013). V ostatních oblastech regionu je podstatně vzácnější a horským oblastem se s výjimkou Hornovltavské kotliny vyhýbá (Lepší l. c.). Z Vyšebrodsko doposud chyběly údaje o jeho výskytu.

37m. Vyšebrodsko, Vyšší Brod (7351d): na pravém břehu vodní nádrže Lipno II, ca 780 m sz. od kláštera ve městě, pobřežní bylinné porosty, 48°37'35,7"N, 14°18'00,2"E (GNSS), 565 m n. m., velmi vzácně (leg. M. Lepší 14. 8. 2018 CB 85839).

Martin Lepší

***Potentilla recta* – mochna přímá**

nový C3 druh pro fytochorion

Tento statný druh mochny je v jižní části Čech poměrně vzácný, často vázaný na teplomilnou vegetaci reliktního charakteru. Vzácněji roste i na antropicky silně ovlivněných místech, jako jsou zářezy a okraje komunikací, hráze rybníků a trávníky v obcích. Horským oblastem se zcela vyhýbá. Řada lokalit je známa z Českokrumlovského Předšumaví a Středního Povltaví, jinde je ojedinělá (Lepší P. in Lepší et al. 2013). Na novou lokalitu v Nedabyli byla zřejmě zavlečena.

37p. Novohradské podhůří, Nedabyle (7053c): ca 250 m sv. od kapličky v obci, suchý ruderalizovaný trávník, 48°55'45,1"N, 14°31'10,8"E (GNSS), 480 m n. m., několik jedinců (leg. M. Lepší 10. 6. 2018 CB 85894).

Martin Lepší

***Ranunculus illyricus* – pryskyřník illyrský**

nový nepůvodní druh pro jižní část Čech

Areál pryskyřníku illyrského zahrnuje jižní polovinu evropské části Ruska a Ukrajiny, Balkán, Itálii a Panonskou nížinu, izolované exklávy jsou v Turecku a směrem k severu v Čechách, středním Německu, jižním Polsku a Bělorusku a na švédském ostrově Öland (Meusel et al. 1965). Tomu odpovídá i rozšíření v České republice – druh je vázán pouze na teplé oblasti jižní Moravy a středních a severozápadních Čech, kde roste v různých typech suchých trávníků (stepi, kamenité stráně, vzácněji i na písčinách) (Křisa in Hejný & Slavík 1988, PLADIAS 2019). Zde uváděný výskyt v Českých Budějovicích je u nás pravděpodobně prvním údajem ze sekundárního stanoviště mimo hlavní oblast výskytu. Blízkost lokality k areálu Přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity a k oblíbené studentské hospodě na druhé straně ulice by mohly svádět k různým teoriím o způsobu zavlečení. V zahradě v areálu Přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity byly také v minulosti vysety různé druhy rostlin, a to i z území, kde se pryskyřník illyrský přirozeně vyskytuje. Na zahradě ani na zdrojových plochách ale nebyl pryskyřník illyrský nikdy pozorován (K. Řehounková in verb. 2019), takže zavlečení touto cestou je velmi nepravděpodobné. Objektivně nelze o původu nalezených rostlin říci nic, jde o blíže nevysvětlitelný případ náhodného a pravděpodobně jen přechodného zavlečení.

38. Budějovická pánev, České Budějovice (7052b): trávník mezi chodníkem a panelovým domem, J. Opletala 11 (záp. strana ulice, asi 120 m od křižovatky s ulicí Branišovská), 48°58'47,1"N,

14°26'45,5"E (GNSS), 390 m n. m., řídký porost na ploše asi 1 m², asi jediný klon (leg. P. Koutecký 10. 5. 2018 CBFS).

Petr Koutecký

***Rosa marginata* – růže Jundzilova**

nový C3 druh pro fytochorion

Růže Jundzilova je vázána na teplejší území jižní části Čech. Horám se prakticky vyhýbá a údaje o jejím výskytu chybí i v mnoha fytochorionech Šumavsko-novohradského podhůří (Lepší M. in Lepší et al. 2013). Na Křemžských hadcích nebyla doposud nalezena, což je pravděpodobně způsobeno tím, že je v této oblasti vzácná a zároveň možná přehlížena.

37k. Křemžské hadce, Holubov (7151b): při cestě kolem bývalého pionýrského tábora, sev. od Holubovského Mlýna, 48°53'50,6"N, 14°18'41,6"E (www.mapy.cz), 535 m n. m., roztroušeně (leg. P. Lepší 20. 10. 2000 CB 75958).

Petr Lepší & Martin Lepší

***Rubus centroboemicus* – ostružiník středočeský**

nový C3 druh pro fytochorion

Ostružiník středočeský je českým endemitem s centrem rozšíření ve Středním Povltaví a v přilehlém Podbrdsku. V jižní části Čech byl doposud zaznamenán pouze na několika místech v Březnickém Podbrdsku a na jediném nalezišti ve fytochorionu Čertovo břemeno. Nová lokalita u Oslova reprezentuje první záznam druhu na Písecko-hlubockém hřebeni a zároveň je na jih nejvíce vysunutou lokalitou v rámci známého rozšíření druhu (Lepší M. in Lepší et al. 2013).

40a. Písecko-hlubocký hřeben, Oslov (6651a): ca 230 m jz. od vrcholu vrchu Otava (jž. od obce), paseka v kulturním lese, 49°23'00,1"N, 14°13'06,5"E (GNSS), 450 m n. m., jeden nevelký porost (leg. M. Lepší 25. 9. 2018 CB 85911).

Martin Lepší

***Rubus sprengelii* – ostružiník tenkovětvý (obr. 8)**

nový C1 druh pro fytochorion a nová lokalita C1 druhu

Ostružiník tenkovětvý nebo také o. Sprengelův byl na území jižní části Čech nalezen na Třeboňsku v roce 2001 V. Žílou. Následným průzkumem bylo objeveno 5 lokalit mezi obcemi Domanín a Hrachoviště jižně od Třeboně (Lepší & Žíla in Anonymus 2003). I přes očekávaný nález dalších lokalit, zůstal počet nalezišť do současnosti nezměněn. V roce 2018 jsme ověřili publikovanou lokalitu u Kojákovice a při pozdější revizi nedeterminovaných ostružiníků v herbáři Jihočeského muzea první z autorů náhodou narazil na dva doklady o výskytu druhu na dalších místech. Doklad od Včelné byl dokonce sbírán o rok dříve než prvotní nález druhu na Třeboňsku. Nová naleziště jsou od známého výskytu vzdálená asi 20 km.

38. Budějovická pánev, Včelná (7052d): ca 1,3 km vsv. od vlakové stanice v obci, v mladém porostu *Salix caprea*, *Betula pendula* a *Pinus sylvestris*, 48°55'31,1"N, 14°28'02,8"E (GNSS), 440 m n. m., 2 malé porosty (leg. M. Lepší 18. 10. 2000 CB 77427; leg. M. Lepší 5. 11. 2018 CB 85921).

39. Třeboňská pánev, Nová Ves nad Lužnicí (7255b): ca 2,1 km jjv. od vlakové stanice v obci, travnaté a křovinaté porosty podél železnice, 48°47'40,7"N, 14°56'07,0"E (GNSS), 480 m n. m., velký porost (leg. M. Lepší & P. Lepší 22. 8. 2017 CB 85064).

Martin Lepší & Petr Lepší

***Salvia hispanica* L. – šalvěj španělská (obr. 9)**

nový adventivní druh pro jižní část Čech

Šalvěj hispánská produkuje jedlá semena zvaná chia, která se stala v posledních letech oblíbenou potravinou. Konzumují se syrová a s odpadními vodami se dostávají do říčních sedimentů. První

HERBARIUM MUSEI REGIONALIS BOHEMIAE MERIDIONALIS
ČESKÉ BUDĚJOVICE

Flora: Southern Bohemia

Rubus sprengelii Weihe

Včelná (okres České Budějovice), ca 1,3 km ENE of train station in village, young growth of *Salix caprea*, *Betula pendula* and *Pinus sylvestris*

Frequency: two small growth

Note:

Altitude: 440 m WGS 84: 48°55'31,12"N; 14°28'2,75"E

Quadrant: 7052dbe ID GPS: 512

Phytogeographical distr.: Budějovická pánev

Date: 5.11.2018

Collected: Martin Lepší

Quadrat: 7052dbe ID GPS: 512, WGS 84: 48°55'31,12"N; 14°28'2,75"E

Obr. 8 – *Rubus sprengelii* od Včelné v Budějovické pánvi.

Fig. 8 – *Rubus sprengelii* from forest near Včelná village in the Budějovická pánev phytogeographical district.

záznam o jejím zplanění na území České republiky pochází z roku 2013, kdy byla nalezena na břehu Vltavy v Praze (Sádlo & Marek in Lustyk & Doležal 2018). Nyní je známa z břehů Vltavy, Labe a dalších toků. Vzácněji byla zaznamenána na nádražích nebo na jiných rudérálních místech v sídlech. V našich podmínkách jako subtropická rostlina údajně nestihá vykvést (Sádlo & Marek l. c.). V Nedabyli byla zaznamenána jako plevel v zeleninovém záhoně v roce 2014. Od té doby se v záhonech vyskytuje pravidelně. Semena se do půdy dostávají z kompostu, kam jsou vynášeny zbytky potravin. V roce prvního nálezu několik rostlin vykvetlo. Zřejmě k tomu přispěla velmi teplá sezóna a příhodná poloha záhonu, který se nachází na jižně orientovaném svahu v závětrí u zdi domu. Není zcela vyloučeno, že rostliny mohou vytvořit i semena, byly však po pořízení herbářové položky vytrhnuty a v následujících letech vyplety, dříve než mohly vykvést.

37p. Novohradské podhůří, Nedabyly (7053c): zeleninový záhon u domu č. p. 95, 48°55'45,8"N, 14°30'59,8"E (GNSS), 480 m n. m., několik jedinců (leg. M. Lepší 30. 9. 2014 CB 84058).

Martin Lepší

***Taxus baccata* – tis červený**

nový C1 druh pro 2 fytochoriony – adventivní výskyt

Tis červený roste v jižní části Čech přirozeně pouze v Předšumaví a na Šumavě (Koutecký in Lepší et al. 2013). V ostatních částech sledovaného území je jeho výskyt druhotný, vzniklý vysazením nebo zplaněním. Druh se běžně pěstuje jako okrasná rostlina nebo se používá do živých plotů. Oba níže uvedené výskyty na Písecko-hlubockém hřebeni a v Budějovické pánvi bezpochyby vznikly zplaněním z kultury.

38. Budějovická pánev, Včelná (7052d): ca 0,8 km vých. od železniční stanice v obci, nálet *Salix caprea*, *Betula pendula* a *Pinus sylvestris*, 48°55'27,3"N, 14°27'37,8"E (GNSS), 440 m n. m., jeden ca 3 m vysoký jedinec (leg. M. Lepší 5. 11. 2018 CB 86098).

40a. Písecko-hlubocký hřeben, Chotýčany (6953a): ca 130 m vjv. od železniční stanice Chotýčany, v křovinách na náspu železnice, 49°04'42,1"N, 14°31'39,0"E (GNSS), 505 m n. m., jeden keř ca 0,75 m vysoký (leg. M. Lepší 3. 10. 2018 CB 85934).

Martin Lepší

***Verbena officinalis* – sporýš lékařský**

nový C2 druh pro fytochorion

Sporýš lékařský patří mezi ohrožené archeofytické druhy návesní květeny. V jižní části Čech byl zaznamenán kromě Nezdických vápenců, Libínského Předšumaví, Blanského lesa, Vyšebrodského, Soběnovské vrchoviny, Sedlčansko-milevské pahorkatiny a Čertova břemena ve všech fytochorionech mezofytika. V oreofytiku se nevyskytuje (Lepší M. in Lepší et al. 2013). Nález v Blanském lese doplňuje znalosti o jeho rozšíření.

37j. Blanský les, Brloh (7051c): osada Rychtářov, remízek ca 480 m vjv. od vrcholu kóty Lesík (744 m), 48°54'54"N, 14°12'60"E (www.mapy.cz), 675 m n. m., odklizená navážka, roztroušeně na 4–5 m² (leg. T. Rejnková & K. Žifčáková 21. 8. 2018 CB).

Petr Lepší

***Vicia cassubica* – vikev kašubská**

nová lokalita C1 druhu

Tento druh vikve rostoucí ve světlých mezických až subtermofilních lesích je v jižní části Čech velmi vzácný a vzhledem ke všeobecné eutrofizaci a zapojování lesních porostů i kriticky ohrožený. O jeho výskytu existuje pouze několik ojedinělých záznamů z Horažďovicka (Komušín), z Novohradského podhůří (Vidov, Heřman, Borovnice), Třeboňské pánve (Stráž nad Nežárkou, Žitč, Jílovce) a ze Sředního Povltaví (Hroznětice) (Grulich in Lepší et al. 2013). Stav všech lokalit není aktuálně známý, po roce 2000 byly ověřeny pouze lokality u Vidova a Jílovic (Grulich l. c.).

Obr. 9 – Kvetoucí *Salvia hispanica* nalezená jako plevel v záhonech na zahradě v Nedabyli v Novohradském podhůří.

Fig. 9 – Flowering *Salvia hispanica* discovered as a garden bed weed in Nedabyle village in the Novohradské podhůří phytogeographical sub-district.

V roce 2017 byl ověřen výskyt u Stráže nad Nežárkou v Třeboňské pánvi a objevena nová lokalita u Nového Vojířova na Českomoravské vrchovině (Boublík et al. 2019).

39. Třeboňská pánev, Veselí nad Lužnicí (6854a): jižní okraj lesíka a světlina v lesíku ca 2,4 km vých. od kostela Povýšení sv. Kříže ve městě, 49°10'59,1"N, 14°43'47,5"E (www.mapy.cz), 440 m n. m. (leg. J. Rybenský 8. 6. 2018 CB 86094).

Jiří Rybenský

***Vicia lathyroides* – vikev hrachorovitá**

nový C2 druh pro fytochorion

Tato časně kvetoucí vikev se v jižní části Čech vyskytuje především v teplejších oblastech. Doposud byla pozorována ve Středním Povltaví, Blatensku, několika fytochorionech Šumavsko-novohradského podhůří, v Budějovické a Třeboňské pánvi a vzácně v Jihočeské pahorkatině. Níže uvedené výskyty jsou prvními záznamy druhu ve fytochorionu Březnické Podbrdsko (Lepší P. in Lepší et al. 2013).

35d. Březnické Podbrdsko, Mirovice (6450c): ca 120 m sz. od železniční stanice v obci, v kolejišti, 49°30'37,8"N, 14°01'58,8"E (GNSS), 440 m n. m., několik jedinců (leg. M. Lepší & M. Kotlínek 18. 4. 2018 CB 85965). – Bošovice (u Čížové) (6650b): travnatá stráňka při silnici na již. okraji osady Ovčín, 49°21'01,7"N, 14°05'10,5"E (www.mapy.cz), 435 m n. m. (not. R. Paulič & R. Otruba 14. 5. 2013). – Čimelice (6550a): železniční stanice Čimelice, okraje kolejíště na nástupišti, 49°28'13,7"N, 14°04'36,2"E (www.mapy.cz), 420 m n. m. (leg. R. Paulič 26. 4. 2018 herb. Paulič).

Radim Paulič, Martin Lepší & Milan Kotlínek

***Viscum album* subsp. *abietis* – jmelí bílé jedlové**

nový C3 druh pro fytochorion

Jmelí bílé jedlové se vyskytuje ve většině fytogeografických okresů jižní části Čech. Údaje chybí pouze z Votické pahorkatiny, Čertova břemene, Moravského podhůří Vysočiny, Novohradských hor a Jihlavských vrchů (Boublík in Lepší et al. 2013). Níže uvedená lokalita leží na severním okraji fytochorionu Novohradské hory, nejbližší lokality jsou na Třeboňsku (Boublík & Zelený 2007).

89. Novohradské hory, Šejby (u Horní Stropnice) (7254d): ca 970 m jz. od kostela v obci, smíšený les, 48°43'17,8"N, 14°45'52,9"E (GNSS), 630 m n. m., roztroušené na několika jedlích (leg. M. Lepší & P. Lepší 10. 4. 2018 CB 85886).

Petr Lepší & Martin Lepší

Poděkování

Děkujeme V. Šedivému za upozornění na nález *Orchis militaris* a za poskytnutí fotografií. Tereze Rejnkové a Kamile Žifčákové děkujeme za poskytnutí lokality *Verbena officinalis*. Dík patří L. Ekrtovi, P. Dřevojanovi, O. Šídovi a M. Štechovi za revize herbářových položek nebo poskytnutí doplňujících informací.

Literatura

- Anonymus (1966): Floristický materiál ke květeně jižní části Čech. I. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 6: 37–70.
- Anonymus (2003): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech IX. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 43: 106–110.
- Boublík K. & Zelený D. (2007): Plant communities of silver fir (*Abies alba*) forests in southeastern Bohemia. – Tuexenia 27: 73–90.
- Boublík K., Lepší P., Štech M., Prančl J., Koutecký P., Štěpánek J., Vymyslický T., Grulich V., Štefánek M., Lepší M., Lipl L., Kotlínek M., Prach K., Lustýk P., Chrtěk J., Hrouda L., Urfus T., Paulič R., Douda J.,

- Velebil J. & Hlisenkovský D. (2019): Výsledky floristického kurzu České botanické společnosti v Jindřichově Hradci (2.–7. července 2017). – Zprávy Čes. Bot. Společ. 54: 149–251.
- Businský R. & Kirschner J. (2010): *Pinus mugo* and *Pinus uncinata* as parents of hybrids. A taxonomic and nomenclatural survey. – Phytos 50: 27–57.
- Čábera A. (1969): Fytogeografická studie květeny Pelhřimovska a přilehlé části posázavského údolí při jeho severovýchodní hranici. – Ms., 691 p. [Depon. in: Knih. Jihočes. muzea v Čes. Budějovicích, České Budějovice I125026.]
- Čelakovský L. (1894): Resultate der botanischen Durchforschung Böhmens in den Jahren 1891 und 1892. – Sitzungsber. Königl. Böhm. Ges. Wiss. Prag, math.-naturwiss. cl., 1893/10: 1–38.
- DAISIE (2018): Delivering Alien Invasive Species Inventories for Europe. – URL: <http://www.europe-aliens.org/default.do> (přístup: leden 2019).
- Danihelka J., Chrtek J. jr. & Kaplan Z. (2012): Checklist of vascular plants of the Czech Republic. – Preslia 84: 647–811.
- Ehrendorfer F. & Hamann U. (1965): Vorschläge zu einer floristischen Kartierung von Mitteleuropa. – Ber. Deutsch. Bot. Ges. 78: 35–50.
- Ekrť L. & Ekrťová E. (2008): Květena a vegetace Přírodní památky Toužinské stráně u Dačic. – Acta Rer. Natur. 5: 207–228.
- Ekrť L., Holubová R., Trávníček P. & Suda J. (2010): Species boundaries and frequency of hybridization in the *Dryopteris carthusiana* (*Dryopteridaceae*) complex: A taxonomic puzzle resolved using genome size data. – Americ. Journ. Bot. 97: 1208–1219.
- Hadinec J. & Lustyk P. (eds) (2013): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae XI. – Zprávy Čes. Bot. Společ. 48: 31–141.
- Hadinec J. & Lustyk P. (eds) (2014): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae XII. – Zprávy Čes. Bot. Společ. 49: 73–206.
- Hadinec J. & Lustyk P. (eds) (2015): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae XIII. – Zprávy Čes. Bot. Společ. 50: 23–129.
- Hadinec J. & Lustyk P. (eds) (2017): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae XV. – Zprávy Čes. Bot. Společ. 52: 37–133.
- Havlíček P. (2000): Příspěvek k poznání květeny Mehelnické vrchoviny. – Zprávy Čes. Bot. Společ. 34(1999): 147–175.
- Hejný S. & Slavík B. (eds) (1988): Květena České socialistické republiky 1. – Academia, Praha.
- Hejný S. & Slavík B. (eds) (1990): Květena České republiky 2. – Academia, Praha.
- Chán V., Štech M. & Vydrová A. (red.) (1996): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 36(1996/1): 85–87.
- Chán V., Trávníček B. & Žila V. (2006): Příspěvek k rozšíření druhů rodu *Taraxacum* v jižní části Čech. III. (se 6 novými druhy pro květenu České republiky). – Zprávy Čes. Bot. Společ. 41: 45–120.
- Chytrý M. (ed.) (2013): Vegetace České republiky 4. Lesní a křovitá vegetace. – Academia, Praha, 551 p.
- Jäger E. J., Ebel F., Hanelt P. & Müller G. (2008): Exkursionsflora von Deutschland. Krautige Zier- und Nutzpflanzen. – Springer-Verlag, Berlin Heidelberg.
- Jungbauer J. T. (1842): Alphabetisch geordnete botanische Topographie der Phanerogamen um Goldenkron. – Ms., 426 p. + 5 p. sine pagin. [Depon. in: Knih. Nár. Muz. Praha, sign. XI H 10; v rukopise jsou vepisovány rukou L. Čelakovského četné poznámky a doplňky. Opis Knih. Jihočeské pobočky ČBS.]
- Kaplan Z., Danihelka J., Štěpánková J., Bureš P., Zázvorka J., Hroudová Z., Ducháček M., Grulich V., Řepka R., Dančák M., Prančl J., Šumberová K., Wild J. & Trávníček B. (2015): Distributions of vascular plants in the Czech Republic. Part 1. – Preslia 87: 417–500.
- Kaplan Z., Danihelka J., Štěpánková J., Ekrť L., Chrtek J. Jr., Zázvorka J., Grulich V., Řepka R., Prančl J., Ducháček M., Kúr P., Šumberová K. & Brůna J. (2016): Distributions of vascular plants in the Czech Republic. Part 2. – Preslia 88: 229–322.
- Kaplan Z., Koutecký P., Danihelka J., Šumberová K., Ducháček M., Štěpánková J., Ekrť L., Grulich V., Řepka R., Kubát K., Mráz P., Wild J. & Brůna J. (2018): Distributions of vascular plants in the Czech Republic. Part 6. – Preslia 90: 235–346.
- Kučera S. & Kučerová J. (1974a): Zajímavé nálezy v květeně jižních Čech. 1. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 14: 61–64.
- Kučera S. & Kučerová J. (1974b): Zajímavé nálezy v květeně jižních Čech. 2. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 14: 108.

- Lepší M. & Lepší P. (2009): *Rubus silvae-norticae*, a new species from Bohemia, Austria and Bavaria and the significance of brambles for regional migrations and phytogeography. – *Preslia* 81: 99–110.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2010): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XVI. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 50: 75–96.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2011): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XVII. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 51: 73–88.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2013): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XIX. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 53: 70–85.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2014): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XX. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 54: 101–121.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2015): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXI. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 55: 13–28.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2016): Nálezy nových a zajímavých druhů v květeně jižní části Čech XXII. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 56: 5–35.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2017): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXIII. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 57: 5–33.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2018): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXIV. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 58: 5–26.
- Lepší P., Lepší M., Boublík K., Štech M. & Hans V. (eds) (2013): Červená kniha květeny jižní části Čech. – Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích, 503 p.
- Lustyk P. & Doležal J. (eds) (2018): *Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae* XVI. – *Zprávy Čes. Bot. Společ.* 53: 31–112.
- Meusel H., Jäger E. & Weinert E. (1965): *Vergleichende Chorologie der zentraluropäischen Flora*. Vol 1. – Gustav Fischer, Jena.
- NDOP (2019): Nálezovalá databáze ochrany přírody [databáze NDOP]. – URL: https://portal.nature.cz/publik_syst/ctihtmlpage.php?what=3&nabidka=hlavni (přístup: leden 2019).
- Novák P. (2012): Nález drobnýšku nejmenšího (*Centunculus minimus*) na Skutečsku. – *Pr. a Stud.*, Pardubice, 19: 181–184.
- Opravil E. (1967): Die südmährischen Wälder im jüngeren Holozän. – *Přírod. Pr. Úst. Čs. Akad. Věd Brno*, ser. n., 1: 69–116.
- Pergl J., Sádlo J., Petřík P., Danihelka J., Chrtek Jr., Hejda M., Moravcová L., Perglová I., Štajerová K. & Pyšek P. (2016): Dark side of the fence: ornamental plants as a source of wildgrowing flora in the Czech Republic. – *Preslia* 88: 163–184.
- Pišta F. (1982): Přirozená společenstva jedlobukového a smrkobukového stupně v jižní části Šumavy a jejího předhůří. 1.–2. – *Stud. ČSAV, Praha*, 1982/7: 1–153.
- PLADIAS (2019): PLADIAS – Databáze české flóry a vegetace. – PLADIAS Centrum of Excellence. URL: <https://pladias.org> (přístup: leden 2019).
- Pruner L. & Míka P. (1996): Seznam obcí a jejich částí v České republice s čísly mapových polí pro síťové mapování fauny. – *Klapalekiana* 32(suppl.): 1–75.
- Pyšek P., Danihelka J., Sádlo J., Chrtek J. jr., Chytrý M., Jarošík V., Kaplan Z., Krahulec F., Moravcová L., Pergl J., Štajerová K. & Tichý L. (2012): Catalogue of alien plants of the Czech Republic (2nd edition): checklist update, taxonomic diversity and invasion patterns. – *Preslia* 84: 155–255.
- Rodler W. (1873): Verzeichnis der auf Domaine Krumau in Böhmen wild wachsenden, verwilderten und gewöhnlich cultivierten Pflanzen. – Krumau, 47 p. [Depon. in: Zámecká knihovna v Českém Krumlově, sign.: ZK CK 20830-21G.]
- Rohlena J. & Dostál J. (1937–1938): Příspěvky k floristickému výzkumu Čech. XIII. – *Čas. Nár. Mus.* 111: 163–176, 112: 29–32.
- Slavík B. & Štěpánková J. (eds) (2004): Květena České republiky. 7. – Academia, Praha.
- Slavík B. (ed.) (1997): Květena České republiky. 5. – Academia, Praha.
- Thiers B. (2019): Index Herbariorum: a global directory of public herbaria and associated staff. – New York Botanical Garden's Virtual Herbarium. URL: <http://sweetgum.nybg.org/science/ih/> (přístup: leden 2019).
- Trávníček B. & Žila V. (2011): *Rubus silvae-bohemicae*: a new species of bramble from Bohemia and Bavaria. – *Preslia* 83: 99–110.
- Vratička (2019): Floristická databáze Vratička. – URL: <http://jpcbs.prf.jcu.cz/vraticka/www/> (přístup: únor 2019).

Adresy autorů dílčích komentářů:

Jan Blahovec, Melantrichova 2000, CZ – 251 01 Říčany, e-mail: jan.blahovec@centrum.cz
Karel Boublík, Česká zemědělská univerzita v Praze, Fakulta životního prostředí, katedra ekologie, Kamýčká 1176, CZ – 165 21 Praha 6-Suchdol, e-mail: boublik@fzp.czu.cz
Rostislav Černý, Vrchlického 938, CZ – 379 01 Třeboň, e-mail: cernyrosta48@seznam.cz
Václav Dolanský, Benešov nad Černou 79, CZ – 382 82 Benešov nad Černou, e-mail: vaclav@dolanskych.cz
Vojtěch Dolejšek, Pod Janičkem 64, CZ – 382 03 Křemže, e-mail: vojtdolejsk@seznam.cz
Josef Hlásek, A. Jiráska 308, CZ – 391 81 Veselí nad Lužnicí, e-mail: josef.hlasek@tiscali.cz
Jana Janáková, AOPK ČR, RP Jižní Čechy, Nám. Přemysla Otakara II. 34, CZ – 370 01 České Budějovice, e-mail: jana.janakova@seznam.cz
Veronika Jandová, U Cihelny 687, CZ – 373 12 Borovany, e-mail: veronikalangova@seznam.cz
Milan Kotlínek, Jihočeská univerzita, Přírodovědecká fakulta, katedra botaniky, Branišovská 1760, CZ – 370 05 České Budějovice, e-mail: kotilm00@prf.jcu.cz
Petr Koutecký, Jihočeská univerzita, Přírodovědecká fakulta, katedra botaniky, Branišovská 1760, CZ – 370 05 České Budějovice, e-mail: kouta@prf.jcu.cz
Radim Paulič, Městský úřad Strakonice, odbor životního prostředí, Velké náměstí 2, CZ – 386 01 Strakonice, e-mail: radim.paulic@seznam.cz
Alois Pavlíčko, Solní 127, CZ – 383 01 Prachatice, e-mail: alois.pavlicko@seznam.cz
Jiří Rybenský, Třída Čs. Armády 579, CZ – 391 81 Veselí nad Lužnicí, e-mail: rybenskyjiri@seznam.cz
Tomáš Smrž, Na nábreží 475/1, CZ – 370 01 České Budějovice, e-mail: smrz@cegv-cassiopeia.cz
Pavel Špinar, Moskevská 2719, CZ – 391 05 Tábor, e-mail: pavel.spinar@volny.cz
Jitka Štěrbová, AOPK ČR, RP Jižní Čechy, Nám. Přemysla Otakara II. 34, CZ – 370 01 České Budějovice, e-mail: jitka.sterbova@nature.cz
Jiří Velebil, Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví, v. v. i., Květnové náměstí 391, CZ – 252 43 Průhonice, e-mail: velebil@vukoz.cz
Jiří Wimmer, V. Volfa 17, CZ – 317 05 České Budějovice, e-mail: jwimmer@seznam.cz

Došlo: 15. 3. 2019

Přijato: 3. 5. 2019

Appendix 1

Následující seznam obsahuje doposud publikované taxony v seriálu Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech I–XXV. Taxony jsou řazeny abecedně, za jménem taxonu následuje číslo (36–59) Sborníku Jihočeského muzea v Českých Budějovicích, Přírodní vědy, ve kterém byl komentář publikován a za dvojtečkou číslo strany Sborníku. Nomenklatura taxonů je sjednocena dle metodiky, původní jména, liší-li se od v současnosti akceptovaných jmen, jsou uvedena v závorce. Citace všech dosud vyšlých dílů seriálu jsou připojeny na konci seznamu.

- Abutilon theophrasti* – 50: 76, 57: 6–7.
Acer saccharinum – 57: 7.
Acer tataricum – 59: 10.
Achillea pannonica – 57: 7.
Achillea pratensis – 56: 6, 57: 7, 59: 10.
Adonis vernalis – 57: 10.
Agrimonia procera – 57: 10.
Ajuga ×pseudopyramidalis – 58: 6–7.
Ajuga pyramidalis – 50: 76–77, 57: 10, 59: 12.
Alchemilla crinita – 58: 7.
Alchemilla propinqua – 58: 7–9.
Allium angulosum – 44: 76, 49: 60.
Allium carinatum – 56: 7.
Allium scorodoprasum – 43: 106.
Allium ursinum – 59: 12.
Althaea officinalis – 56: 7.
Amaranthus blitum subsp. *blitum* – 54: 103, 56: 7, 57: 11.
Ambrosia artemisiifolia – 40: 20.
Anemone ranunculoides – 54: 103.
Antennaria dioica – 56: 7–8.
Anthriscus caucalis – 38: 45.
Anthriscus cerefolium var. *trichocarpus* – 57: 11.
Anthyllis vulneraria subsp. *polyphylla* – 45: 167–168.
Aphanes arvensis – 57: 11–12, 58: 9.
Aphanes australis – 52: 35–36, 57: 12.
Arabis auriculata – 50: 77–78.
Arabis hirsuta – 55: 14.
Arctium nemorosum – 56: 8.
Arctostaphylos uva-ursi – 51: 74–75.
Arnoseris minima – 47: 92.
Artemisia annua – 37: 24, 49: 60–61.
Asperugo procumbens – 58: 9.
Asplenium trichomanes subsp. *pachyrachis* – 45: 168–169, 47: 92–93.
Asplenium trichomanes subsp. *trichomanes* – 56: 8.
Barbarea stricta – 56: 9, 58: 10.
Berberis thunbergii – 58: 10.
Berula erecta – 46: 126.
Betula nana – 57: 12–13.
Bidens ferulifolius – 54: 103–104.
Botrychium lunaria – 50: 78–79.
Botrychium matricariifolium – 51: 75, 53: 71–72.
Bromus arvensis – 51: 75–76.
Bromus commutatus – 58: 10.
Bromus japonicus – 52: 36–37, 55: 15.
Bromus secalinus – 50: 79–80.
Buphthalmum salicifolium – 55: 15.
Campanula cervicaria – 54: 104, 56: 9.
Campanula glomerata – 53: 72.
Cardamine dentata – 56: 9.
Cardamine parviflora – 56: 9–10, 57: 13.
Carex bohemia – 56: 10.
Carex cespitosa – 56: 10.
Carex dioica – 40: 20.
Carex elata subsp. *elata* – 59: 12.
Carex hordeistichos – 58: 10–11.
Carex hostiana – 55: 15.
Carex lasiocarpa – 57: 13.
Carex otomana – 54: 105, 58: 11.
Carex otrubae – 58: 12.
Carex pendula – 47: 93, 53: 72–73, 58: 12.
Carex pilosa – 51: 76.
Carex pseudocyperus – 54: 105.
Carex rhizina – 56: 10–11.
Carex tomentosa – 50: 80–81.
Carthamus tinctorius – 48: 90.
Castanea sativa – 55: 16.
Centaurea phrygia (subsp. *phrygia*) – 48: 90–92.
Centunculus minimus – 59: 13.
Cephalanthera longifolia – 47: 93–94.
Cephalanthera rubra – 48: 92.
Cerastium brachypetalum – 50: 81–82.
Cerastium dubium – 55: 16–17, 58: 12–13.
Cerastium semidecandrum – 56: 11.
Chamaecytisus supinus – 59: 13–14.
Chenopodium rubrum – 56: 11.
Chenopodium vulvaria – 57: 13, 15.
Cicerbita alpina – 55: 17.
Cicerbita macrophylla – 55: 17.
Cirsium acaulon – 37: 25.
Citrullus lanatus – 48: 92.
Clarkia amoena – 59: 14.
Coeloglossum viride – 48: 93, 56: 11–12.
Coleanthus subtilis – 42: 111, 47: 94–95, 48: 93.
Consolida regalis subsp. *regalis* – 58: 13.
Corallorhiza trifida – 54: 105–106, 55: 18.
Corydalis cava subsp. *cava* – 54: 106, 57: 15, 59: 15.
Corylus colurna – 55: 18.
Crataegus coccinea – 57: 15.

- Crepis foetida* subsp. *rheoadifolia* – 55:18.
Crepis tectorum – 46: 127.
Cuscuta campestris – 53: 73–74.
Cyclamen purpurascens – 56: 12.
Cynodon dactylon – 40: 21, 48: 93–94.
Cyperus (Pycnus) flavescens – 36/2: 115.
Cyperus fuscus – 56: 12.
Cypripedium calceolus – 54: 106.
Dactylis polygama – 56: 12–13, 57: 16.
Dactylorhiza incarnata – 48: 94–95.
Dactylorhiza sambucina – 56: 13.
Dianthus superbus subsp. *superbus* – 55: 18, 57: 16–17.
Dianthus sylvaticus – 58: 13, 59: 15.
Dictamnus albus – 47: 95.
Digitaria sanguinalis subsp. *pectiniformis* – 46: 127–128.
Diplotaxis tenuifolia – 52: 37–38.
Dipsacus laciniatus – 49: 61, 50: 82–83, 56: 13.
Doronicum pardalianches – 50: 83.
Draba muralis – 47: 95–96.
Draba nemorosa – 46: 128–129, 50: 83.
Dryopteris borreii – 55: 19, 59: 15.
Dryopteris cambrensis – 56: 14, 59: 16.
Dryopteris cristata – 45: 169–170, 52: 38, 55: 19.
Dryopteris expansa – 59: 16.
Duchesnea indica – 48: 95.
Elatine triandra – 56: 14, 59: 16.
Eleocharis mamillata subsp. *austriaca* – 59: 18.
Eleocharis mamillata subsp. *mamillata* – 59: 18.
Eleocharis ovata – 56: 14.
Eleocharis uniglumis – 51: 76–77.
Elymus hispidus – 59: 18.
Epilobium (Chamaerion) dodonaei – 37: 24.
Epilobium obscurum – 56: 14–15.
Epilobium parviflorum – 57: 17, 59: 18–20.
Epipactis atrorubens – 52: 38.
Epipactis palustris – 51: 77, 57: 17.
Epipactis purpurata – 49: 61–63, 56: 15.
Equisetum hyemale – 46: 129–130.
Equisetum pratense – 58: 13–14, 59: 20.
Eragrostis pectinacea – 51: 78.
Eranthis hyemalis – 56: 15.
Erigeron macrophyllus – 59: 20.
Eriophorum gracile – 50: 83–84.
Eriophorum latifolium – 55: 19–20.
Euclidium syriacum – 36/1: 85.
Euphorbia falcata – 57: 17.
Euphrasia stricta – 55: 20, 56: 15, 59: 20.
Festuca heterophylla – 57: 17–18.
Festuca ovina subsp. *guestfalica* – 57: 18.
Filago lutescens – 39: 56.
Filago minima – 57: 18.
Filipendula vulgaris – 50: 84–85.
Fumaria schleicheri – 50: 85, 53: 74–75.
Fumaria vaillantii – 52: 38–39, 55: 20, 57: 19.
Gagea villosa – 44: 77, 54: 106–107.
Galanthus woronowii – 58: 14, 15.
Galeopsis pernhofferi – 56: 16, 57: 19, 59: 20–21.
Galium intermedium – 55: 20.
Galium valdepiilosum – 54: 107.
Gentiana asclepiadea – 51: 78–79.
Gentianella praecox subsp. *bohémica* – 51: 79–80, 59: 21.
Geranium divaricatum – 53: 75.
Geranium macrorrhizum – 56: 16.
Geranium molle – 51: 80.
Geranium sibiricum – 46: 130.
Helichrysum arenarium – 57: 19–20.
Heliopsis helianthoides – 59: 21–23.
Herniaria hirsuta – 47: 96–97.
Hieracium bifidum – 46: 130–131, 54: 107, 58: 14–17.
Hieracium levicaule – 54: 107–108.
Hieracium maculatum – 46: 131, 55: 21, 57: 20, 58: 16, 59: 23.
Hieracium obscuratum – 56: 16–19.
Hypochaeris glabra – 51: 81–82.
Hypochaeris maculata – 57: 20–22.
Iberis sempervirens – 57: 22.
Isolepis setacea – 56: 18, 57: 22.
Juncus alpinoarticulatus – 54: 108.
Juncus capitatus – 53: 76.
Knautia macedonica – 59: 23.
Laserpitium latifolium – 45: 170, 57: 22–23.
Lathraea squamaria – 56: 18, 57: 23, 58: 16.
Lathyrus hirsutus – 36/1: 85, 47: 97.
Leersia oryzoides – 56: 18.
Leonurus marrubiastrum – 57: 23.
Lepidium (Coronopus) didymus – 46: 126–127, 50: 82, 56: 18–20.
Lepidium heterophyllum – 36/1: 86, 52: 39.
Lepidium latifolium – 49: 63–64.
Lepidium perfoliatum – 39: 56.
Lepidium virginicum – 40: 21.
Leucanthemum ×superbum – 59: 23–24.
Limosella aquatica – 56: 20.
Linaria genistifolia – 36/2: 114.
Lindernia dubia – 45: 170–171.
Lindernia procumbens – 39: 56.
Listera ovata – 57: 23–24.
Lithospermum officinale – 36/2: 114.
Littorella uniflora – 54: 108–109.
Lobelia erinus – 48: 95.
Lobularia maritima – 56: 20.
Lotus (Tetragonolobus) maritimus – 39: 57.
Luzula pallescens – 55: 21.
Lycopodiella inundata – 53: 76–77.
Lythrum hyssopifolia – 48: 96, 55: 21.
Malaxis monophyllos – 42: 111, 52: 40–41, 53: 77, 56: 20–21.
Marrubium vulgare – 57: 24.
Medicago arabica – 39: 57.

- Medicago polymorpha* – 38: 45.
Melampyrum cristatum – 42: 112.
Melilotus altissimus – 48: 96, 49: 64.
Misopates orontium – 39: 57, 50: 86.
Montia arvensis – 54: 109.
Muscari botryoides – 49: 64–65, 77–78.
Muscari comosum – 47: 97–98, 54: 110, 55: 21–22.
Myosotis caespitosa – 56: 21.
Myosotis discolor – 57: 24.
Myosurus minimus – 56: 21.
Myriophyllum alterniflorum – 58: 16, 18.
Neottia nidus-avis – 55: 22, 59: 24.
Nuphar lutea – 55: 22.
Nymphoides peltata – 54: 110, 56: 21–22.
Omphalodes verna – 55: 23.
Ophioglossum vulgatum – 57: 24–25.
Orchis mascula – 51: 82–83, 56: 22–23.
Orchis militaris – 51: 83–84, 59: 24.
Orchis morio subsp. *morio* – 58: 18.
Ornithogalum angustifolium (*O. umbellatum*) – 49: 65–67, 53: 78.
Ornithogalum nutans – 56: 22.
Orobanche alsatica – 49: 67–68.
Orobanche lutea – 41: 87.
Orobanche minor – 56: 22–24, 58: 18–19.
Papaver atlanticum – 57: 25.
Parietaria officinalis – 41: 87.
Parnassia palustris – 56: 24.
Persicaria mitis – 56: 24, 59: 24–25.
Peucedanum carvifolia – 56: 24–26.
Peucedanum oreoselinum – 45: 172.
Phelipanche purpurea subsp. *purpurea* – 41: 88, 50: 87, 52: 41.
Picris hieracioides – 49: 68–69.
Pilosella aurantiaca – 59: 25.
Pilosella bauhini – 56: 26.
Pilosella glomerata × *P. bauhini* – 56: 27–28.
Pilosella glomerata × *P. bauhini* × *P. officinarum* – 59: 25.
Pilosella (*Hieracium*) *kalksburgensis* – 50: 85–86, 57: 25.
Pilosella norrliniiiformis – 54: 110, 59: 25–27.
Pilosella pilosellina – 58: 19–20.
Pilosella piloselloides – 59: 27.
Pilosella piloselloides subsp. *praealta* – 54: 110–112, 56: 28.
Pilosella rothiana – 53: 78.
Pilosella (*Hieracium*) *stoloniflora* – 50: 86, 53: 76, 59: 27.
Pilosella ziziana – 54: 112, 113.
Pinus × *celakovskiorum* – 59: 28.
Plantago arenaria – 38: 45.
Plantago coronopus subsp. *coronopus* – 57: 25.
Poa bulbosa – 57: 25, 27.
Polycnemon majus – 59: 28.
Polystichum × *luerssenii* – 48: 97.
Polystichum aculeatum – 55: 23.
Polystichum lonchitis – 43: 106, 53: 79.
Populus × *canescens* – 48: 97–98.
Portulaca grandiflora – 43: 107.
Potamogeton gramineus – 47: 98–99, 57: 27.
Potamogeton trichoides – 57: 27.
Potentilla alba – 42: 112, 49: 69.
Potentilla lindackeri – 59: 28–30.
Potentilla norvegica – 59: 30.
Potentilla recta – 59: 30.
Pseudorchis albida – 56: 28.
Pyrola media – 50: 87–88, 53: 79.
Pyrola rotundifolia subsp. *rotundifolia* – 54: 112.
Pyrus pyraster – 56: 28–29.
Ranunculus illyricus – 59: 30–31.
Ranunculus platanifolius – 56: 29.
Ribes alpinum – 55: 23, 57: 27, 58: 19.
Rosa gallica – 52: 41–42.
Rosa marginata – 57: 28, 59: 31.
Rosa micrantha – 55: 24.
Rosa sherardii – 56: 29.
Rubus ambrosius – 48: 98.
Rubus centrobohemicus – 59: 31.
Rubus crispomarginatus – 40: 21.
Rubus fabrimontanus – 58: 19, 21.
Rubus hadracanthos – 47: 99–100.
Rubus josholubii – 44: 77.
Rubus kletensis – 49: 69–70.
Rubus muhelicus – 55: 24.
Rubus occidentalis – 50: 88.
Rubus orthostachys – 46: 131–132.
Rubus perperus – 55: 24.
Rubus perrobustus – 40: 21.
Rubus rudis – 49: 70.
Rubus salisburgensis – 43: 107, 58: 21–22.
Rubus schleicheri – 55: 24.
Rubus silesiacus – 43: 107.
Rubus silvae-norticae – 57: 28, 58: 21.
Rubus sprengelii – 43: 108, 59: 31.
Rubus wimmerianus – 41: 88.
Rumex hyderolapathum – 45: 172, 56: 29–30.
Sagina apetala subsp. *apetala* – 54: 112–114, 57: 28.
Sagina saginoides – 54: 114–115.
Sagittaria latifolia – 58: 21.
Sagittaria sagittifolia – 56: 30.
Salix myrtilloides – 54: 115–116.
Salix repens – 53: 79–80, 56: 30.
Salvia hispanica – 59: 31–33.
Sanguisorba minor subsp. *balearica* (*S. m.* subsp. *polygama*) – 46: 132.
Saxifraga tridactylites – 42: 113, 55: 25.
Scabiosa ochroleuca – 55: 25.
Schoenoplectus tabernaemontani – 45: 173.
Scirpus radicans – 56: 30.
Senecio vernalis – 42: 114.
Setaria verticillata – 52: 42.

- Silaum silaus* – 56: 31.
Silene noctiflora – 55: 25.
Sisyrinchium montanum (*S. angustifolium*) – 48: 102.
Sparganium natans – 53: 80.
Spergula morisonii – 44: 78.
Spergularia echinosperma – 48: 99–102.
Spergularia marina (*S. salina*) – 50: 88–89.
Stellaria neglecta – 53: 80–81.
Stellaria pallida – 43: 108.
Stipa pennata – 50: 89.
Stratiotes aloides – 58: 21, 23.
Tagetes tenuifolia – 56: 31.
Taxus baccata – 59: 33.
Thelypteris palustris – 52: 42–43, 54: 116–117.
Thesium alpinum – 58: 23.
Thuja plicata – 53: 81.
Thymelaea passerina – 44: 78.
Trifolium rubens – 49: 70–71, 54: 117.
Triglochin palustris – 50: 89–90, 56: 31–32.
Vaccinium microcarpum – 54: 118.
Valerianella carinata – 53: 81–82.
Valerianella rimosa – 58: 23–24.
Veratrum album subsp. *album* – 53: 82–83.
Verbena bonariensis – 56: 32.
Verbena officinalis – 59: 33.
Veronica agrestis – 48: 102–103, 57: 28–29.
Veronica dillenii – 56: 32.
Veronica peregrina – 45: 173–174.
Veronica praecox – 46: 132–133, 50: 90.
Veronica verna – 57: 29.
Veronica vindobonensis – 52: 43.
Viburnum rhytidophyllum – 56: 32.
Vicia cassubica – 59: 33–35.
Vicia dalmatica – 47: 101, 52: 43–44.
Vicia lathyroides – 43: 109, 56: 32–33, 58: 23, 59: 35.
Vicia lutea – 46: 133.
Viola mirabilis – 42: 114.
Viscum album subsp. *abietis* – 59: 35.
Viscum album subsp. *album* – 54: 118, 55: 25.
Vulpia bromoides – 57: 29–30.
Vulpia myuros – 57: 30.
Xeranthemum annuum – 50: 91.

Chronologický seznam dosud publikovaných děl (1–25)

- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2019): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXV. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 59: 5–43.
 Lepší M. & Lepší P. (red.) (2018): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXIV. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 58: 5–26.
 Lepší M. & Lepší P. (red.) (2017): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXIII. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 57: 5–33.
 Lepší M. & Lepší P. (red.) (2016): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXII. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 56: 5–35.
 Lepší M. & Lepší P. (red.) (2015): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XXI. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 55: 13–28.
 Lepší M. & Lepší P. (red.) (2014): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XX. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 54: 101–121.
 Lepší M. & Lepší P. (red.) (2013): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XIX. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 53: 70–85.
 Lepší M. & Lepší P. (red.) (2012): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XVIII. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 52: 34–48.
 Lepší M. & Lepší P. (red.) (2011): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XVII. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 51: 73–88.
 Lepší M. & Lepší P. (red.) (2010): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XVI. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 50: 75–96.
 Lepší M. & Lepší P. (red.) (2009): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XV. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 49: 59–75.
 Chán V., Lepší M. & Lepší P. (red.) (2008): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XIV. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 48: 89–107.
 Chán V., Lepší M. & Lepší P. (red.) (2007): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XIII. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 47: 91–104.
 Chán V., Lepší M. & Lepší P. (red.) (2006): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XII. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 46: 125–136.
 Chán V., Lepší M. & Lepší P. (red.) (2005): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XI. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 45: 167–176.

- Anonymus (2004): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech X. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 44: 76–80.
- Anonymus (2003): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech IX. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 43: 106–110.
- Chán V., Lepší M. & Štech M. (2002): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech VIII. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 42: 111–118.
- Chán V., Lepší M., Lepší P., Štech M. & Vydrová A. (2001): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech VII. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 41: 87–89.
- Chán V., Štech M. & Vydrová A. (red.) (2000): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech VI. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 40: 20–22.
- Chán V., Štech M. & Vydrová A. (red.) (1999): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech V. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 39: 56–58.
- Chán V., Štech M. & Vydrová A. (red.) (1998): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech IV. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 38: 45–46.
- Chán V., Štech M. & Vydrová A. (red.) (1997): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech III. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 37: 24–26.
- Chán V., Štech M. & Vydrová A. (red.) (1996): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech II. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 36(1996/2): 114–115.
- Chán V., Štech M. & Vydrová A. (red.) (1996): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech. – Sbor. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 36(1996/1): 85–87.

Obr. 1 – *Centunculus minimus* – habitus, Novohradské podhůří, opuštěná písečná u Dvorce u Borovan (foto J. Štěrbová 2018).

Fig. 1 – *Centunculus minimus* – habitus, Novohradské podhůří, abandoned sandpit near the village of Dvorec (photo by J. Štěrbová 2018).

Obr. 2 – *Centunculus minimus* – biotop, Novohradské podhůří, opuštěná písečná u Dvorce u Borovan (foto J. Štěrbová 2018).

Fig. 2 – *Centunculus minimus* – habitat, Novohradské podhůří, abandoned sandpit near the village of Dvorec (photo by J. Štěrbová 2018).

Obr. 3 – *Clarkia amoena* – habitus, Křemžské hadce, narušená plocha u mostu přes Křemžský potok v obci Křemže (foto M. Lepší 2007).

Fig. 3 – *Clarkia amoena* – habitus, Křemžské hadce, disturbed area near a bridge over Křemžský potok brook in the village of Křemže (photo by M. Lepší 2007).

Obr. 4 – *Clarkia amoena* – květ, Křemžské hadce, narušená plocha u mostu přes Křemžský potok v obci Křemže (foto M. Lepší 2007).

Fig. 4 – *Clarkia amoena* – flower, Křemžské hadce, disturbed area near a bridge over Křemžský potok brook in the village of Křemže (photo by M. Lepší 2007).

Obr. 5 – *Clarkia amoena* – tobolky, Křemžské hadce, narušená plocha u mostu přes Křemžský potok v obci Křemže (foto M. Lepší 2007).

Fig. 5 – *Clarkia amoena* – capsules, Křemžské hadce, disturbed area near a bridge over Křemžský potok brook in the village of Křemže (photo by M. Lepší 2007).

Obr. 6 – *Dianthus sylvaticus*, Kaňon Malše, acidofilní doubrava v údolí Malše u Svatého Jana nad Malší (foto J. Wimmer 2018).

Fig. 6 – *Dianthus sylvaticus*, Kaňon Malše, acidophilous oak wood in the valley of Malše river near the village of Svatý Jan nad Malší (foto J. Wimmer 2018).

Obr. 8 – *Orchis militaris* – detail květenství, Tábořsko-vlašská pahorkatina, dno vápencového lomu pod Kladrubskou horou (foto V. Šedivý 2015).

Fig. 8 – *Orchis militaris* – detail of inflorescence, Tábořsko-vlašská pahorkatina, bottom of calcareous quarry near the Kladrubská hora hill (photo by V. Šedivý 2015).

Obr. 7 – *Orchis militaris*, Tábořsko-vlašská pahorkatina, dno vápencového lomu pod Kladrubskou horou (foto V. Šedivý 2015).

Fig. 7 – *Orchis militaris*, Tábořsko-vlašská pahorkatina, bottom of calcareous quarry near the Kladrubská hora hill (photo by V. Šedivý 2015).

Obr. 9 – *Pinus xcelakovskiorum* – habitus, Šumavské pláně, v údolí Roklanského potoka u Modravy (foto M. Lepší 2019).

Fig. 9 – *Pinus xcelakovskiorum* – habitus, Šumavské pláně, in the valley of Roklanský potok near the village of Modrava (photo by M. Lepší 2019).

Obr. 1 – Plch velký (*Glis glis*) ukrytý za plastovým chráničem kmene stromku poblíž Semanína (foto D. Smyčka 21. 9. 2011).

Fig. 1 – Edible dormouse (*Glis glis*) hidden inside the plastic tree trunk protector near the Semanín village (photo by D. Smyčka 21. 9. 2011).

Obr. 10 – *Pinus xcelakovskiorum* – fertilní větev, Šumavské pláně, v údolí Roklanského potoka u Modravy (foto M. Lepší 2019).

Fig. 10 – *Pinus xcelakovskiorum* – fertile branch, Šumavské pláně, in the valley of Roklanský potok brook near the village of Modrava (photo by M. Lepší 2019).